

Kilpailusäännöt

**Suomen Ratsastusliiton ja siihen
kuuluvien yhdistysten toimeen-
panemissa kilpailuissa**

Helsinki 1929

Kilpailusäännöt

Suomen Ratsastusliiton ja siihen
kuuluvien yhdistysten toimeenpanemissa
kilpailuissa

Helsinki 1929

HELSINKI 1929
K. F. PUROMIEHEN KIRJAPAINO O. Y.

KILPAILUSÄÄNNÖT SUOMEN RATSASTUSLIITON JA SIIHEN KUULUVIEN YHDISTYSTEN TOIMEEN- PANEMISSA KILPAILUISSA.

I. Yleiset määräykset.

1 §.

Suomen Ratsastusliiton ja siihen kuuluvien yhdistysten toimeenpanemissa kilpailuissa seurataan näitä kilpailusääntöjä.

2 §.

Julkiseta ja yksityiset kilpailut.

Kilpailut ovat julkisia tahi yksityisiä.

Julkinen kilpailu on Suomen Ratsastusliiton tahi siihen kuuluvien yhdistysten toimeenpanema kilpailu, johon yleisöllä on pääsy ja jossa jaetaan raha- tahi kunniapalkinnoita sekä johon voivat ottaa osaa myöskin muihin kuin toimeenpanevaan hevosurheilujärjestöön kuuluvat ratsastajat sekä armeijan ja suojeluskunnan edustajat.

Yksityinen kilpailu on sellainen kilpailu, johon saavat ottaa osaa vain toimeenpanevan yhdistyksen omat jäsenet.

Julkisessa kilpailussa voidaan Suomen Ratsastusliiton johtokunnan tekemän päätöksen perusteella ja Suomen Ratsastusliiton valvonnan alaisena järjestää vedonlyönti totalisaattorin välityksellä, alla lähemmin mainituissa kilpailulajeissa. (Kts. II 90 §, III 24 §).

3 §.

Kilpailujen jako (luokitus).

Kilpailut jaetaan laatunsa ja tarkoituksensa mukaan seuraaviin lajeihin:

- 1) Laukkakilpailut.
- 2) Ratsastuskilpailut.

II. Ohjesääntö laukkakilpailuille.

Yleiset määräykset.

I §.

Tätä ohjesääntöä tulee noudattaa, paitsi Suomen Ratsastusliiton ja siihen kuuluvien järjestöjen, myöskin niiden ratsastajien, hevosen omistajien, valmentajien ja kasvattajien, jotka harrastavat laukkakilpailuja ja niihin kuuluvia asioita.

Laukkakilpailuja toimeenpanevat järjestöt ovat myöskin velvolliset noudattamaan muita ohjeita, joita Suomen Ratsastusliiton johtokunta antaa kilpailukutsujen laatimisesta ja kilpailujen teknillisestä järjestämisestä määräysten tai suunnitelmien muodossa määrävuodeksi (vuosiksi).

Järjestöjen on vuosittain ennen lokakuun 15 päivää seuraavan vuoden kilpailuja varten lähetettävä Suomen Ratsastusliitolle sekä — jos totalisaattoria aiotaan käyttää — anomus niiden päivien *luvusta*, joina vedonlyöntiä tulee totalisaattorin välityksellä järjestettäväksi; että ehdotus kilpailujen päivämääristä samalla ilmoittaen osapuulleen niiden summien suuruuden, jotka palkinnoiksi aiotaan käyttää. Suomen Ratsastusliiton johtokunta jakaa sen jälkeen päivät eri kilpailupaikkojen kesken.

Suomen Ratsastusliiton johtokunnan antamat ohjesääntö ja määräykset eivät koske järjestöjen sisäisiä asioita.

2 §.

Laukkakilpailuihin kuuluvat kiitolaukka, risulaukka, sekaestelaukka (steeple-chase), metsästyslaukka ja metsästysratsastus, joihin saavat ottaa osaa yksinomaan gentleman-ratsastajat sekä jockeyn tahi oppilaiden ratsastamat hevoset.

Naiset saavat ottaa osaa julkiseen laukkakilpailuun ainoastaan siinä tapauksessa, että ne järjestetään yksinomaan naisille.

Laukkakilpailujen järjestäminen.

3 §.

Järjestö, joka toimeenpanee laukkakilpailuja, vastaa Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle kaikista niiden yhteydessä olevista järjestelyistä ja valitsee seuraavat toimihenkilöt:

- a) Tuomarin.
- b) Sihteerin.
- c) Lähettäjän.
- d) Punnitsijan.
- e) Tasottajan.
- e) Erotuomarit.
- f) Totalisaattorin valvojan.

Niiden henkilöiden, joita asianomaiset järjestöt käyttävät tuomarina, lähettäjänä, tasottajana, totalisaattorin valvojana ja erotuomareina, tulee olla riittävän päteviä sekä Suomen Ratsastusliiton johtokunnan hyväksymiä.

Siinä tapauksessa, että tuomari, lähettäjä, tasottaja, totalisaattorin valvoja ja joku erotuomareista tulee esteelliseksi eikä Suomen Ratsastusliiton johtokunta ole ennätänyt hyväksyä hänelle sijaista, on asianomaisen järjestön johtokunnan yksissä neuvoin Ratsastusliiton saapuvilla olevan edustajan kanssa valittava heille sijaiset.

Suomen Ratsastusliiton johtokuntaa edustaa kilparadalla sihteeritahi joku muu johtokunnan valitsema jäsen.

4 §.

a) *Tuomari* ratkaisee 43 §:n mukaan, mikä hevonen on voittaja ja mikäli mahdollista määrää kaikkien maalin sivuuttaneiden hevosten *sijoituksen*.

Päätöstä annettaessa on välimatka maalista voittajan ja sijoittuneiden hevosten välillä ilmoitettava määritelmällä: lyhyt pää, pää, kaula, puoli pituutta, koko pituus tahi kaksi, kolme j.n.e. pituutta. (Lyhyellä päällä tarkoitetaan suurempaa tahi pienempää osaa hevosen päästä).

Ainoastaan yksi tuomari saa toimia. Hänen täytyy koko kilpailun ajan olla eristetyssä paikassa maalin lähellä, mutta käytettävänään tulee hänellä olla siihen sopiva henkilö.

Tuomari *kirjoittaa* voittajan ja sijoittamiensa hevosten numerot sekä ne välimatkat, jotka erottavat ne maalista, ilmoittaa ratkaisunsa punnitsijalle, pitää huolen siitä, että kilpailun tulos tulee julistetuksi ja antaa kirjalliset tiedot siitä sihteerille, jotka tiedot asianomaisen järjestön on säilytettävä todistusaineistona.

Jos tuomari antaessaan päätöksen epäilemättömästi on erehtynyt hevosen suhteen, niin on alempi erotuomio-istuin, kuultuaan tuomaria, oikeutettu tarttumaan asiaan oikaistakseen tehdyn erehdyksen.

Sellaista oikaisua ei kuitenkaan saa tapahtua, senjälkeen kuin kaikki ratsastajat ovat olleet jälkipunnituksessa.

b) *Sihteeri* vastaa kaikkien kilpailumaksujen ja kilpailusakkojen (forfeits) vastaanottamisesta, merkityttää ne sitä varten laadittuun luetteloon ja antaa pyynnöstä kuitenkin maksusuorituksista.

Sihteeri vastaa siitä, että virallinen ajanotto tapahtuu kaikissa julkisissa kilpailuissa. Hänen on Suomen Ratsastusliiton sihteerille *viipymättä* lähetettävä tulokset kilpailuista ilmoittaen samalla ylipainot, välimatkan maalista palkinnon saaneiden hevosten välillä; niinikään on kilpailuun käytetty aika ilmoitettava.

c) *Lähetettäjä* antaa kilpailevien hänen merkinannollaan alottaa kilpailun määrätyltä lähtöpaikalta (Kts. §§ 57, 58 ja 29).

d) *Punnitsija* tarkastaa vaa'an, vastaa siitä että jokaisen ratsastaja painaa vähintään sen minkä hevosen, hevosen omistajan tahi hänen asiamiehensä antamain tietojen mukaan, ottamalla huomioon 53 §:n määräykset, on kannettava, ja merkitsee sen punnituskirjaan. Jos ratsastajalla etupunnituksessa on painohelpotus tai suurempi paino kuin hänen hevonsa tulisi kantaa, on tämä erikoisesti merkitävä punnituskirjaan. Jos ratsastajan jälkipunnituksessa todetaan painavan vähemmän tai enemmän kuin etupunnituksessa, niin on punnitsijan siitä heti ilmoitettava sihteerille.

Hevosten kantamien painojen suhteen ei hänellä ole muuta vastuuta paitsi silmälläpitoa, että ne pitävät yhtä vastaavien hevostenomistajien tai heidän valtuuttamiensa ilmoitusten kanssa.

Etipunnituksen yhteydessä hän antaa eri ratsastajien vetää arpaa lähtöpaikoista ja antaa kirjallisesti ilmoittaa lähettäjälle arvonnän tuloksen.

Heti kun vaaka ennen kilpailua on suljettu, antaa hän julkipanolla tiedoittaa osaaottavien hevosten ohjelmanumerot, ratsastajien nimet ja lähtönumerot, painot, mikäli ne eroavat päiväohjelman tiedoista, samaten ilmoittaa hän mahdolliset puvun muutokset.

Punnitushuoneessa saavat oleskella vain hevosenomistajat, valmentajat, ratsastajat tai muut henkilöt, joilla on tekemistä asianomaiseen kilpailuun osallistuvien hevosten kanssa. Muiden henkilöjen on saatava erikoinen sihteerin lupa.

5 §.

Määräyksiä, joita 3 §:ssä mainitut toimihenkilöt viran-toimituksessaan antavat, on ehdottomasti noudatettava.

Jos valitus tahi selonteko jostakin tapauksesta, jota jonkun toimihenkilön on ollut valvottava, jätetään erotuomareille, on toimihenkilön ilmoitusta pidettävä virka-toimessa annettuna todistuksena.

Jos joku kilpailevista kieltäytyy noudattamasta niitä ohjeita, joita tämän ohjesäännön mukaisesti järjestön johtokunta tai 3 §:ssä mainitut toimihenkilöt antavat, voi hänet, paitsi korkeamman erotuomioistuimen myöhemmin mahd. määräämää rangaistusta, alempi erotuomioistuin velvoittaa maksamaan sakkoa aina 1000 Smk:aan saakka tai voi häntä rangaista lähtöoikeuden menetyksellä kuluvan kilpailupäivän tai kilpailujen aikana.

6 §.

Jos 3 §:ssä mainitulla toimihenkilöllä on suoranaista etua jostakin kilpailusta, älköön hän sen aikana olko toimessa. Varajäsenen valitsee silloin järjestön johtokunta.

Alempi erotuomioistuin.

7 §.

Kunkin järjestön erotuomioistuiheen kuuluu:

- a) puheenjohtaja (tai hänen varamiehensä) sekä
- b) kaksi jäsentä (tai heidän varamiehensä).

Pätevän päätöksen antamiseen vaaditaan, että erotuomioistuin on oltava täysilukuinen.

8 §.

Tämä erotuomioistuin ratkaisee kaikki riitaisuudet, jotka syntyvät tahi koskevat järjestön toimeenpanemia kilpailuja, tahi jotka alistetaan erotuomioistuimeen, eikä sellaisia kysymyksiä saa siirtää maan yleisiin tuomioistuihin.

Riitapuolet jättävät esityksensä kirjallisesti järjestön johtokunnalle, joka toimittaa ne erotuomioistuimen käsiteltäviksi.

Jos erotuomioistuin huomaa, että kilpailun aikana tapahtuu jotain näiden ohjesääntöjen vastaista, on sen, vaikka asiaa ei sille ole ilmoitettukaan, otettava se harkittavakseen.

Suomen Ratsastusliiton johtokunnan saapuvilla olevalle edustajalle on ilmoitettava kun erotuomioistuin ottaa jonkun asian käsiteltäväkseen.

9 §.

Erotuomioistuin ratkaisee asian näiden ohjesääntöjen mukaisesti, pitää huolen siitä että sen antama päätös mahdollisimman pian saatetaan asianomaisten tietoon ja säilyttää tiedoksiantamisesta saadut kuitit.

Jos erotuomioistuin on sitä mieltä, että päätökseksi on tuleva kilpailuista pois sulkeminen myöskin muista kilpailuista tahi pitemmäksi ajaksi kuin vuoden loppuun, on asia kuitenkin lykättävä ylemmän erotuomioistuimen ratkaistavaksi.

Pöytäkirja kaikkien asioiden käsittelystä on asianomaisen järjestön johtokunnan alemman erotuomioistuimen päätöksen ohella viipymättä toimitettava Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle. Päätöksistä annetaan tieto kaikille Suomen Ratsastusliittoon kuuluville järjestöille.

10 §.

Se, joka alistaa kysymyksen alemmalle tuomioistuimelle, voi vain erotuomioistuimen suostumuksella ja vasta kun mahd. vastapuolta on kuultu peruuttaa anomuksensa.

Asianosallinen, joka peruuttaa valituksensa, on velvolinen korvaamaan valituksesta aiheutuneet kustannukset ja hänellä ei ole oikeutta uudelleen ottaa sitä esille.

Jos joku henkilö alemman erotuomioistuimen harkinnan mukaan on aiheettomasti valittanut, niin voi alempi erotuomioistuin tuomita hänet maksamaan sakkoa aina 1000 Smk:aan.

11 §.

Erimielisyydet kaikista kilparadalla kilpailujen aikana sattuvista tapahtumista, jotka koskevat kilpailuja, myynti-kilpailuja ja muita julkisten kilpailujen yhteydessä pidettyjä kilpailuja kuten metsästyslaukkaa j.n.e., ratkaisee lopullisesti alempi erotuomioistuin.

Muissa kysymyksissä voidaan tämän erotuomioistuimen päätöksestä tehdä valitus *Ylemmälle erotuomioistuimelle*; tällainen valitus on kuitenkin tehtävä kahden viikon kuluessa alemman erotuomioistuimen päätöksen vastaanottamisesta, ja lähetetään se järjestön johtokunnan välityksellä. Sanotun ajan kuluttua ei valitusta voida tehdä.

Alemman erotuomioistuimen myöntymyksellä voidaan myöskin sen päätökset kilparadalla kilpailujen aikana sattuneista tapahtumista lykätä ylempään erotuomioistuimeen.

12 §.

Alemman tuomioistuimen antama päätös asioissa, jotka se lopullisesti ratkaisee, astuu heti voimaan; muissa asioissa annettu päätös saa lainvoiman vasta kahden viikon kulu-
tua siitä kuin päätös on asianosaisille ilmoitettu, ellei vali-
tusta 11 §:n mukaan tänä aikana ole tehty.

Jos valitus on jätetty, peruutetaan päätös ilman muuta.

Jos päätös koskee maksusuoitusta tahi määrärahasumman taikka palkinnon palauttamista, on tämä heti jätettävä järjestön johtokunnalle, kunnes päätös on astunut voimaan tahi, siinä tapauksessa että valitus 11 §:n mukaan on tehty, ylempi erotuomioistuin on antanut päätöksensä asiassa. Kunnes summa on jätetty järjestön johtokunnan haltuun ovat hevosen omistaja ja hänen hevosensa kielletyt ottamasta osaa julkisiin kilpailuihin Suomessa.

Jos päätös koskee henkilöiden tahi hevosten sulkemista pois kilpailuista tahi erotuomioistuin on lykännyt kysymyksen poissulkemisesta ylemmän erotuomioistuimen ratkaistavaksi, saavat kyseelliset henkilöt ja hevoset, siihen saakka kunnes asia on lopullisesti ratkaistu, ottaa osaa kilpailuihin; kuitenkin jäävät palkinnot, jotka he tänä aikana mahdollisesti voittavat, toistaiseksi järjestöjen haltuun, toisin sanoen, kyseelliset henkilöt ja hevoset ovat protestin alaisina. Tieto siitä on Suomen Ratsastusliiton johtokunnan toimesta annettava sen alaisille järjestöille. Jos ylempi tuomioistuin vahvistaa päätöksen, pidetään nämä hevoset poissuljettuina ja palkinnot lankeavat niiden jälkeen sijoittuneille hevosille j.n.e.

Henkilön lopullisesta poissulkemisesta on seurauksena, että kaikki hänen ilmoittautumisensa jäävät huomioonottamatta.

* Ylempi erotuomioistuin.

13 §.

Ylempi erotuomioistuin on Suomen Ratsastusliiton johtokunta.

14 §.

Kaikki asiat, jotka 11 §:n mukaan lykätään ylempään erotuomioistuimeen, on järjestön johtokunnan lähetettävä ylemmän erotuomioistuimen sihteerille, mukaanliittäen erityisen kertomuksen tapahtumasta.

15 §.

Sekä alemmassa että ylemmässä erotuomioistuimessa on asianosaisten itsensä huolehdittava todistusten hankkimisesta ja tuomioistuimelle jättämisestä. Ylempi erotuomioistuin on kuitenkin oikeutettu, jos sen katsoo aiheelliseksi, vaatimaan tarkemman selostuksen eri järjestöiltä tahi, jos sellainen selostus on määrätty annettavaksi määräajan kuluessa eikä tämä aika vielä ole umpeenkulunut, kehottamaan järjestön välityksellä asianosaisia antamaan lisäselityksiä tahi hankkimaan lisätodisteita.

16 §.

Ylemmän erotuomioistuimen on annettava päätöksensä sille lykätyissä asioissa. Tästä päätöksestä ei voida valittaa.

Ylemmän yhtä vähän kuin alemmankaan erotuomioistuimen ei *tarvitse* perustella päätöstään.

Ylemmän ero tuomioistuimen antamat päätökset saatetaan kaikkien Suomen Ratsastusliittoon kuuluvien järjestöjen tietoon.

Laukkakilpailujen kilpailukutsut.

17 §.

Ilmoittautuessa julkiseen kilpailuun ovat niinhyvin se, joka julkaisee kilpailukutsun, kuin ne, jotka ilmoittavat hevosia kilpailuun, ei ainoastaan kilpailukutsun vaan myös tämän ohjesäännön alaisia.

Kaikissa julkisissa laukkilpailuissa ratsastetaan uniformussa tai jockeypuvussa. Estelaukoissa on kova päähine, n.k. suojakypärä, pakollinen.

Kaikki kilpailukutsut, ollakseen päteviä, on Suomen Ratsastusliiton johtokunnan hyväksyttävä ja julkaistava Suomen Ratsastusliiton tiedonannoissa (kalenterissa).

Nämät kutsut on asianomaisen järjestön lähetettävä tarkastettaviksi viimeistään kaksi kuukautta ennen kuin kilpailut on aiottu toimeenpanna.

Poikkeustapauksissa voi Suomen Ratsastusliiton johtokunta harkintansa mukaan sallia poikkeuksia tästä aikamääräyksestä.

18 §.

Kilpailukutsut, jotka on tehtävä kirjallisesti, tulee olla tarkat ja täydelliset ja tulee niiden m.m. sisältää:

- a) kilpailun paikka ja aika,
- b) palkinnot,
- c) määräykset kilpailumaksuista ja kilpailusakoista,
- d) kelpoisuus kilpailuun osaaottamaan,
- e) kilpailun laatu ja radan pituus,
- f) painomääräykset,
- g) ilmoittautumisaika,
- h) kutsun lähettäjän allekirjoitus.

Jos kilpailukutsu on jossain näissä suhteissa vaillinainen, ei se ole pätevä ennenkuin kutsun lähettäjä on sen täydentänyt.

Ellei kilpailukutsu sisällä mitään painomääräyksiä, on tämän ohjesäännön painotaulukkoja noudatettava, ks. liite I.

Huolimatta siitä, sisältääkö kilpailukutsu painomääräyksiä tahi tuleeko ohjesäännön painotaulukko noudatettavaksi, sovelletaan allaolevia yleisiä painomääräyksiä, ellei kutsussa nimenomaan ole toisin mainittu.

Kaikissa kilpailuissa, jotka ovat avoimia maahan tuoduille hevosille (lukuunottamatta tasoituskilpailuja ja sellaisia kilpailuja, joihin ainoastaan kotimaiset hevoset saavat ottaa osaa) lasketaan kotimaisille, sekä kotimaiseen siitoskantakirjaan merkityille hevosille vähintään 4 kg:n kevennys jos kilpailuihin joku maahan tuotu hevonen on ilmoitettu. Tätä kevennystä ei kuitenkaan anneta maahan tuoduille, kotimaiseen kantakirjaan merkityille täysverihevosille.

Kotimaisille hevosille järjestetyissä kiitolaukkakilpailuissa (tasotuskilpailuja lukuunottamatta) saavat tammat ja ruunat puolentoista kg:n kevennyksen. Puoliverihevosten tulee kilpailuissa, joihin täysverihevoset ovat oikeutettuja osallistumaan ja kevennys puoliverihevosille myönnetään, saada vähintään 3 kg:n kevennys.

Jos ennen kilpailua syntyy epäilystä siitä, miten kilpailukutsu on käsitettävä, ratkaisee alempi ero tuomioistuin millä tavalla sitä on tulkittava. Jos kutsun lähettäjän ajatus käy ilmi sanamuodosta, on se otettava ratkaisun perusteeksi.

19 §.

Tasotuslaukka on kilpailu, johon ne painot, mitkä hevosten on kilpailussa kannettava, kilpailukutsussa määrätyn ajan kuluessa, määrää siihen valittu henkilö, jonka Suomen Ratsastusliiton johtokunta on hyväksynyt tasottajaksi.

Tasottajan on ilmoitettujen hevosten suhteellisesta kelpoisuudesta saamansa käsityksen mukaan määrättävä painot niin, että hevosten mahdollisuudet voittojen saamiseen kilpailussa tulevat mahdollisimmassa määrässä tasotetuiksi.

Ilmoittautuessa suoritetaan määrätty alin kilpailusakko (kts. 78 §). Painot julistetaan yleensä 10 päivän sisällä ilmoittautumisajan päätyttyä.

Jos kilpailusakko tulee olemaan suurempi, pidetään sen ja alemman kilpailusakon välisen erotuksen suorittamista sitä varten määrättyinä päivinä (tavallisesti 4 päivää painon julistamisen jälkeen) tunnustuksena painon hyväksymisestä. Ellei suurempaa kilpailusakkoa ole määräpäivänä suoritettu, poistetaan hevonen kilpailusta. Jos suurempi kilpailusakko suoritetaan jo ilmoittautumisajan kuluessa, on hevosen omistaja oikeutettu, — jos hän painon hyväksymiselle vahvistetun ajan sisällä ilmoittaa, ettei hän painoa hyväksy — järjestöltä saamaan takasin erotuksen suuremman ja pienemmän kilpailusakon välillä.

Tasotuslaukassa eivät ole voimassa erinäisille hevosille ja ratsastajille säädetyt säännölliset painokevennykset (kts. 18 ja 87).

20 §.

Kilpailuissa eri hevosluokille, ovat voimassa, paitsi Suomen Ratsastusliiton johtokunnan erityisesti antamat määräykset, myöskin seuraavat:

Kilpailuja 2-vuotisille hevosille ei saa pitää ennen heinäkuun 1 päivää. Pisin kilpailumatka 800 metriä.

Kilpailuja 2-vuotisille ja vanhemmille hevosille yhdessä ei ennen syyskuun 1 päivää. Pisin kilpailumatka 1000 metr.

Suomalaisen hallussa olevan 2-vuotiaan, joka on voittanut, ja joka vuoden kuluessa on *kilpaillut useammin kuin 5 kertaa*, ei enää samana vuonna sallita ottaa osaa kilpailuihin Suomessa.

Hevosen ei sallita ottaa osaa risulaukkaan ennen syyskuuta sinä vuonna, jona se täyttää 3 vuotta, eikä sekaestelaukkaan (steeple-chase-kilpailuun) ennen kuin 4 vuotta täyttäneenä.

Risulaukassa tulee matkan olla vähintään 2400 metriä; sekaestelaukassa vähintään 3000 metriä. Esteitä tulee olla vähintään yksi kullakin alkavalla 350 metrin matkalla; sekaestelaukassa tulee vähintään puolet esteistä olla kiinteitä, jota paitsi ainakin yhtenä esteenä täytyy olla hauta, metsäs-

tyslaukassa tulee päätematkan olla vähintään 500 metriä; muuten on metsästyslaukasta voimassa se mitä estelaukasta on säädetty.

Keinotekoisien risuesteen kiinteän osan korkeus on oleva risulaukassa vähintään 0.6 m, sekaestelaukassa 0,8—0.9 m maasta. Muiden korkeusesteiden kiinteän osan tulee olla vähintään 0.9 m korkea. Erinäisissä tapauksissa voidaan poikkeuksia edellä olevista määräyksistä tehdä (ei kuitenkaan esteiden lukuun nähden).

N.s. joukkueisiin (heats) jaettuja kilpailuja ei sallita.

21 §.

Kilpailukutsua ei voida peruuttaa eikä sen pääkohtia muuttaa ilman sen laatijan ja kaikkien kilpailijain suostumusta, ellei kutsussa sitä ole edellytetty.

Järjestön hallitus on kuitenkin oikeutettu voittamattomien esteiden sattua siirtämään kilpailut korkeintaan viikoksi eteenpäin. Pitempää lykkäystä ei saa tehdä ilman kaikkien kilpailuun osaaottavien suostumusta. Ellei tätä suostumusta voitaisi saada, ovat seitsemännen päivän päättyessä kaikki järeillä olevat sitoumukset pätemättömiä sekä kaikki kilpailumaksut ja kilpailusakot takaisin maksettavat ellei kilpailukutsussa tässä suhteessa ole tehty erikoisia ehtoja.

Hevosten kelpoittaminen laukkakilpailuihin.

22 §.

Hevosen *ikä* lasketaan sen kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä, jona se on syntynyt.

23 §.

Päästäkseen ottamaan osaa julkiseen kilpailuun tulee hevosen olla merkitty yhteen Suomen Ratsastusliiton *luettelosta*, (rekisteröity) rekisteröimistä koskevan ohjesäännön määräysten mukaan.

24 §.

Kotimaiseksi voidaan tunnustaa vain se hevonen, joka on merkitty Suomen Ratsastusliiton kotimaisten hevosten luetteloon. Kaikki muut hevoset pidetään maahan tuotuina.

25 §.

Puoliveriseksi, kilpailuun osaaottavana, voidaan luokitaa vain se hevonen, joka on merkitty Suomen Ratsastusliiton puoliverihevosten luetteloon.

26 §.

Luokitus, joka hevoselle on annettu 24 tai 25 §:n mukaan, on sen jälkeen voimassa ainaisesti.

27 §.

Kun hevosen osanotto kilpailuun ja sen kannettavaksi määrätty paino riippuvat edellisistä saavutuksista, otetaan huomioon vain osallistuminen yleisiin kilpailuihin (I. 2 §) joko koti- tai ulkomaisilla radoilla.

Luokiteltaessa osanottoa varten tai painoja määrättäessä kiitolaukkaan otetaan huomioon vain aikaisempi osallistuminen kiitolaukkaan; vastaavaa laskuperustetta noudatetaan estelaukkakilpailuissa, ellei kilpailukutsussa nimenomaan toisin määrätä.

28 §.

Laskettaessa voitetun palkinnon suuruutta menetellään seuraavalla tavalla:

Julistettuun palkintoon lisätään asianomaiselle hevoselle mahdollisesti lankeavat kilpailumaksut ja kilpailusakot ja tästä summasta vähennetään oma kilpailumaksu. Sitä vastoin ei vähennetä muita maksuja, kuten maksuja radasta, rataprosenttia palkinnosta j.n.e.

Jos on laskettava jonkun hevosen voittojen summa, lasketaan yllämainitulla tavalla kaikki voitetut palkinnot, jonka jälkeen kaikki voitot lasketaan yhteen.

Laskettaessa hevosten, ratsastajien tai hevostenomistajain voittoja ulkomaisilla radoilla lasketaan kurssi voimassa olevan kultakannan mukaan, ellei Suomen Ratsastusliiton johtokunta erikoistapauksissa toisin määrää.

Ilmoittautuminen.

29 §.

Ilmoittautumisen täytyy olla hevosenomistajan tai hänen asiamiehensä allekirjoittama ja alistuu tämä siten noudattamaan tämän ohjesäännön määräyksiä.

Kilpailumaksu tahi, jos kilpailusakko on määrätty (kts. 78 §), alin kilpailusakko on liitettävä ilmoituksen mukaan ja tulee koko kilpailumaksun olla suoritettu sille henkilölle, jonka järjestö on valinnut maksuja vastaanottamaan, ennenkuin ratsastaja on oikeutettu kilpailemaan, sillä muussa tapauksessa allekirjoitus tahi ilmoittautuminen voidaan julistaa pätemättömäksi. Jos ilmoittautuminen siitä huolimatta hyväksytään, vastaa järjestö puuttuvista rahoista.

Jos kilpailua varten on määrätty pienempi ja suurempi kilpailusakko, on suurempi kilpailusakko suoritettava sen ajan sisällä, jonka pienempi kilpailusakko on voimassa; muussa tapauksessa katsotaan kyseellisen hevosen luopuvan kilpailusta.

Kaikkien ilmoitusten tulee joko kirjeellisesti tahi sähkösanomana määräpäivänä ennen klo 18 saapua kilpailukutsussa mainittuun paikkaan, ellei kilpailukutsussa siitä ole toisin määrätty.

Sähkösanomailmoitus on sitova ja on se 48 tunnin kuluessa kirjeellisesti vahvistettava.

Myöhästyneen ilmoituksen voi sihteeri hyväksyä ollessaan vakuutettu siitä että myöhästyminen on aiheutunut yksinomaan epäsäännöllisestä posti- tahi sähkösanomayhteydestä.

30 §.

Ilmoittautuessa laukkakilpailuihin on hevosen nimi, väri, sukupuoli, ikä, polveutuminen, valmentaja ja jos mahdollista, kasvattaja ilmoitettava. Sitäpaitsi tiedoitetaan, jos

niin voi tapahtua, ratsastajan nimi ja hänen pukunsa sekä se paino, jonka hevosen on kannettava. Vaillinaisen ilmoituksen voi sihteeri julistaa pätemättömäksi.

Jos joku ilmoituksessa annetuista tiedoista on väärä, velvoitetaan ilmoituksen allekirjoittaja suorittamaan sakkoa 200 Suomen markkaa.

Hevosesta, jonka rekisteröiminen on julkaistu, tarvitsee ilmoittaa vain nimi ja rekisterinumero. Jos käytetään jockey-pukua ja hevosenomistajan värit on rekisteröity ja julkaistu, ei pukua tarvitse ilmoittaa.

31 §.

Ken on ilmoittautunut johonkin kilpailuun tahi allekirjoittanut sen, hän ei sitten enää voi allekirjoitustaan peruuttaa. Ilmoittautumisajan päätyttyä ei ilmoitusta myöskään voi muuttaa ilman kaikkien kilpailijain suostumusta.

32 §.

Ilmoittautuminen on voimassa myöskin ilmoittautuneen kuoleman jälkeen.

33 §.

Voidakseen tulla ilmoitetuksi johonkin kilpailuun tulee hevosen kyseellistä kilpailua koskevan kilpailukutsun mukaan, olla hyväksytty siihen osaaottamaan. Sama on voimassa myöskin kunkin kilpailua koskevan uuden ilmoittautumiskauden päättyessä (2 tahi 3 kilpailumaksun tahi kilpailusakon suorittaminen).

Hevostenomistajat ovat velvollisia kaikissa tilaisuuksissa vastaamaan hevostensa identisyydestä ja luokituksesta.

Jos kilpailuun tulee ilmoittaa tamman varsa ennen sen syntymistä ja osoittautuisi, ettei tamma ollutkaan tiine tai se varsoo ennen tammikuun 1 p:ää tai varsa syntyy kuolleena, katsotaan sellainen ilmoittautuminen peruutetuksi, jos ilmoitus siitä lähetetään kutsujalle kilpailukutsussa määrätyn ajan sisällä. Jos tamma on varsonut kaksoiset, niin ilmoittautuneen on saman ajan sisällä ilmoitettava, kumpaako varsaa ilmoittautuminen koskee.

Epäselvien tahi väärrien ilmoitusten ja protestien käsittely.

34 §.

Jos hevonen on ilmoitettu tämän ohjesäännön määräyksiä huomioonottamatta, tahi se ei muiden syiden vuoksi ole oikeutettu kilpailuun osaaottamaan, ei sitä päästetä kilpailemaan.

Siitä suoritettuja kilpailumaksuja tahi kilpailusakkoja ei voida vaatia takasin maksettaviksi.

35 §.

Protestin hevosta tahi ratsastajaa vastaan puuttuvan kelpoisuuden tahi virheellisen painon vuoksi voi jättää:

a) jokaisen kilpailuun osaaottavan hevosen omistaja, valmentaja tahi ratsastaja,

b) kutakin eri rataa varten 3 §:n mukaan valitut toimihenkilöt,

c) Suomen Ratsastusliiton sihteeri tahi hänen poissaollessaan joku muu Suomen Ratsastusliiton johtokunnan valitsema edustaja (kts. 3 §).

Ensimmäisessä tapauksessa on sen, joka protestin jättää, esitettävä todisteet väitteensä tueksi.

Jälkimmäisissä tapauksissa on hevosen omistajan tahi ratsastajan esitettävä todisteet kelpoisuudesta tahi kannettavan painon oikeellisuudesta.

Jos ilman muuta voidaan todistaa, ettei hevonen tahi ratsastaja ole oikeutettu ottamaan osaa kyseelliseen kilpailuun, ei hän saa osallistua kilpailuun.

Ellei sitä sen sijaan heti voida todistaa, sallittakoon hevosen tahi ratsastajan osallistua kilpailuun, mutta siinä tapauksessa, että hän voittaa palkinnon, on järjestön pidettävä hallussaan kilpailumaksu ja palkinto kunnes valittaja on väitteensä todistanut tahi syytetty todistanut sen vääräksi.

Jos valittaja (a kohdan mukaan) ja syytetty (b ja c kohdan mukaan) ei neljän viikon kuluessa kilpailupäivästä lukien voi sellaista todistusta esittää, niin protesti on hyl-

jättävä, jos se on tehty a) kohdan mukaan ja hyväksyttävä, jos se on tehty b) tahi c) kohdan mukaan.

36 §.

Protestin hevosen tahi ratsastajan kelpoisuutta vastaan voivat 35 §:ssä mainitut henkilöt jättää myöskin sen jälkeen kuin palkinto on jaettu. Oikeus sellaisen protestin jättämiseen lakkaa neljän viikon kuluttua asianomaisesta kilpailusta.

Jos protesti tulee hyväksytyksi on palkinnon saajan heti palautettava palkinto asianomaiselle järjestölle. Ellei niin tapahdu kuuden viikon sisällä kehotuksen saamisesta, on laiminlyöjä 79 §:ssä määrättyjen rangaistusten alainen.

Palautettu palkinto on sen jälkeen annettava sen saamiseen todella oikeutetulle, heti kun näiden ohjesääntöjen mukainen päätös on voittanut lainvoiman.

37 §.

Protestin risteämisestä, päälleratsastuksesta tahi muusta sellaisesta kierosta menettelystä, jota mahdollisesti ilmenee kilpailussa, voi jättää vain vääryyttä kärsimään joutuneen hevosen omistaja, valmentaja tahi ratsastaja.

Protestin siitä että hevonen on laukannut väärää rataa tahi muusta sellaisesta voivat tehdä kaikkien kilpailuun osaaottavien hevosten omistajat, valmentajat tahi ratsastajat.

Molemmissa näissä tapauksissa on protesti 10 minuutin kuluessa siitä kun voittaja on punnittu kilpailun jälkeen tehtävä punnituksen valvojalle, paitsi niissä tapauksissa, jolloin erotuomioistuin on vakuutettu siitä, että tätä aikamäärää on erinäisten syiden vuoksi ollut mahdoton noudattaa.

38 §.

Myyntikilpailuissa on kaikki mahdolliset protestit tehtävä 10 minuutin kuluessa siitä kun voittaja on kilpailun jälkeen punnittu, ja ratkaisee ne *lopullisesti* alempi erotuomioistuin; myyntiä ei ennen päätöksen antamista saa toimittaa.

39 §.

Ilmoitus tahi protesti muissa kuin 37 ja 38 §§:ssä mainituissa tapauksissa voidaan jättää neljän viikon kuluessa asianomaisesta kilpailusta.

79 §:ssä mainituissa tapauksissa tehtävää ilmoitusta varten ei ole aikarajoitusta olemassa, ja sellainen lähetetään suoraan ylemmän erotuomioistuimen sihteerille (Suomen Ratsastusliiton sihteerille)..

40 §.

Siinäkin tapauksessa, että protesti on tehty, ratkaisee kuitenkin kilpailun alkuperäinen tulos kilpailuun osaaottavien ratsastajien ja hevosten kelpoisuuden y.m. sellaisiin toisiin kilpailuihin, jotka pidetään ennen kuin alemman erotuomicistuimen päätös on voittanut lain voiman tahi, jos 11 §:n mukainen valitus on tehty, ylempi erotuomioistuin on antanut päätöksensä.

Huolimatta siitä jääkö alkuperäinen tulos voimaan taikka tuleeko protesti hyväksytyksi, kantavat kuitenkin tänä aikana kyseellisen kilpailun aiheuttamia ylimääräisiä paimoja sekä ne hevoset, jotka alkuperäisen tuloksen perusteella olisivat velvolliset niitä kantamaan, että myöskin ne hevoset, joiden, jos protesti tulee hyväksytyksi, olisi ollut niitä kannettava.

41 §.

Protesti on tehtävä kirjallisesti ja on siihen aina, paitsi silloin kun sen tekevät 35 §:n b) ja c) kohdassa mainitut henkilöt, liitettävä 200 Smk. vakuudeksi järjestön rahastoon lankeavasta sakosta, jos protesti havaitaan aiheettomaksi.

Jos protesti hevosen kilpailuun osallistumisesta on tehty vasta sitten kun etupunnitus kilpailua varten on tapahtunut, on koko panos menetetty.

42 §.

Jos hevosenomistajan, valmentajan tahi ratsastajan havaitaan antaneen hevosen kilpailla olematta siihen oikeu-

tettu, tahi väärää painoa kantava, ja tämän johdosta toimitetussa tutkimuksessa käy selville, että tämä on tapahtunut vastoin parempaa tietoa ja petollisessa tarkoituksessa, on, paitsi muuta tavallisessa järjestyksessä annettavaa rangaistusta, syyllinen ainaiseksi sulettava pois kilpailuista, joissa nämä ohjesäännöt ovat voimassa.

Palkintojen jakaminen.

43 §.

Hevonen, jonka pää ensimmäisenä sivuuttaa maaliviivan (kts. 50 §) on voittaja, sitä seuraava on toinen j.n.e.

44 §.

Jos kilpailussa kaksi tahi useampi hevonen yhtä aikaa s vuuttaa maaliviivan niin, ettei tuomari voi ratkaista kuka on voittaja, sanotaan kilpailua *tasapääkilpailuksi*, ja on näiden hevosten omistajien keskenään jaettava kyseellisille hevosille tulevat rahapalkinnot.

Kaikki nämä hevoset pidetään voittajina laskettaessa niille ylimääräistä painoa y.m. kilpailuja varten, mutta paino on laskettava vain sen rahamäärän mukaan, minkä hevonen todellisuudessa on tullut saamaan.

Samalla tavalla menetellään, jos kaksi tahi useampi hevonen saa tasapääkilpailussa toisen tahi kolmannen palkinnon j.n.e.

Kunniapalkinnosta suorittaa järjestön johtokunta arvonnän.

45 §.

Jos kilpailuun saapuu vain yksi hevonen, on se palkinnon saadakseen velvollinen kilpailua varten määrättyssä ajassa laukkaamaan radan säädettyyn suuntaan 47 §:ssä annetut määräykset huomioonottaen.

46 §.

Kaikissa tapauksissa, joissa voittajaksi tulleen hevosen omistaja on julistettu menettäneeksi oikeutensa palkinnon tahi kilpailumaksun saantiin, lankeaa ensimmäiselle hevo-

selle määrätty palkinto kilpailussa toiseksi tulleelle hevoselle. Jos jokin palkinto oli määrätty lankeavaksi toiselle hevoselle, siirtyy se kolmannelle j.n.e.

Jos hevonen kilpailussa sattuneen syyn vuoksi on selitetty oikeudettomaksi saamaan ensimmäistä tahi toista palkintoa, voidaan kyseelliselle hevoselle kuitenkin antaa toinen tahi kolmas palkinto, jos on ilmeistä, että se kaikissa tapauksissa olisi saavuttanut vast. toisen tahi kolmannen sijan.

47 §.

Kaikkien olosuhteiden vallitessa jaetaan palkinto vain siinä tapauksessa, että rata on ratsastettu vähintään 400 m *keskinopeudella* minuutissa.

48 §.

Ellei kukaan ole oikeutettu saamaan toiselle ja seuraaville hevosille määrättyjä palkintoja, on ne, ellei kilpailukutsussa nimenomaan toisin määrätä, palautettava sille, joka nämä palkinnot on antanut.

49 §.

Jos kaikki johonkin kilpailuun osallistuneet ratsastajat ovat käyttäneet väärää painoa tahi ratsastaneet väärää rataa, on kilpailu uusittava saman päivän viimeisen kilpailun jälkeen, jos yksikin osanottajista sitä vaatii. Tähän kilpailuun voivat kuitenkin ottaa osaa vain ne hevoset, jotka hyljättyssä kilpailussa olivat mukana.

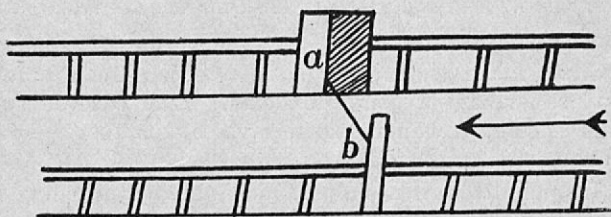
Hevosten tulee kantaa samaa painoa, joka niiden olisi ollut kannettava alkuperäisessä kilpailussa, mutta erotuomioistuin voi laillisen esteen sattuessa sallia toisen ratsastajan hevoselle.

50 §.

Tuomarille aidatun paikan D edessä on valkeaksi maalattu paalu ja radan vastakkaisella puolella on piirustuksen mukaisesti valkoisella ja mustalla maalattu lautaseinä. Tämän lautaseinän leveyttä voidaan olosuhteiden mukaan

kaventaa. Maali on se viiva, joka ajatellaan vedetyksi pisteiden a ja b välille, kun hevoset tulevat nuolen osoittamaa suuntaa.

Maali on sopivin järjestää seuraavalla tavalla:

Radan pituuden laskeminen.

51 §.

Radan pituus lasketaan metreissä ja on se lähtöpaalussa ilmoitettava.

Radan pituus mitataan *kahden* metrin etäisyydellä radan sisäreunasta.

Punnitseminen ja painomääräykset.

52 §.

Hevosien kannettavaan painoon lasketaan paitsi ratsastajaa myöskin satula siihen kuuluvine tarpeineen.

Päitsiä, kuolaimia, ohjaksia, ratsupiiskaa, hevosen kenkiä, numerolippua ja ns. blinkers jms. ei punnittaessa saa ottaa huomioon ennen kilpailua eikä jälkeenkään. Rintavyötä ja maringalia ei lasketa suitsiin kuuluviksi.

Paino lasketaan koko- ja puolikiloissa.

53 §.

Ratsastaja on *punnittava* vaakapaikalla kilpailuun lähdön edellä, ja samalla arvotaan myöskin lähtönumerot (kts. 57 §). Vaa'an lähellä tulee olla julkipantuna ilmoitus siitä

milloin punnitus kutakin kilpailua varten alotetaan ja koska se päättyy.

Hevosien omistaja tahi hänen edustajansa on vastuussa siitä, että hänen hevosensa kannettavana on oikea paino.

Hevonen, joka lähtee kilpailuun liian kevyttä painoa kantaa, hylätään.

Sitten kun ratsastaja on punnittu ei hän ilman pätevää syytä saa vetäytyä pois kilpailusta. Ellei pätevää syytä voida esittää, on hänen suoritettava sakkoa 1000: — Smk. asianomaiselle järjestölle.

Jos punnittu ratsastaja sairauden tahi tapaturman vuoksi on estetty ratsastamasta, voidaan toinen ratsastaja erotuomioistuimelle tehdyn pyynnön perusteella punnita hänen sijaansa, kuitenkin edellyttäen, ettei sen vuoksi tarpeetoman pitkää viivytystä synny.

Kunkin kilpailun päätyttyä on jokaisen ratsastajan, joka aikoo päästä palkinnolle, heti ratsastettava vaa'an luo jälkipunnitusta varten. Kaikki kilpailuun osaaottaneet ratsastajat ovat velvolliset alistumaan jälkipunnitukseen, jos erotuomioistuin sitä vaatii.

Kilpailussa, jossa useampia samalle omistajalle tahi osittain samalle omistajalle kuuluvia hevosia on mukana, on kaikkien näiden hevosten ratsastajain, ellei erotuomioistuin myönnä siitä poikkeusta, käytävä jälkipunnituksessa; muussa tapauksessa tulevat kaikki nämä hevoset hylätyiksi.

Joka tämän punnituksen laiminlyö, menettää kaikki palkinnonsaantioikeutensa. Samoin käy, jos ratsastaja jälkipunnituksessa havaitaan menettäneen enemmän kuin 1 kg:n etupunnituksessa olleesta painostaan. Jos siitä puuttuu enemmän kuin $3\frac{1}{2}$ kg, voidaan ratsastaja pitemmäksi tahi lyhemmäksi ajaksi sulkea pois kilpailuista, joissa tämä ohjesääntö on voimassa.

Jos hevonen kantaa enemmän kuin 1 kg ylipainoa, niin on se kyllä sallittua, mutta se on kilpailun edellä tapahtuvassa punnituksessa ilmoitettava; muussa tapauksessa voi hevonen tulla hylätyksi.

Jos kilpailun jälkeen toimitetussa punnituksessa tava-
taan ylipainoa enemmän kuin 3 kg etupunnituksessa olleen
painon lisäksi, voidaan hevonen niinkään hylätä, sitä ta-
pausta lukuunottamatta, josta 74 §:ssä mainitaan.

Jos myöhemmin, t.s. kilpailun jälkeen tapahtuneen jälki-
punnituksen perästä havaitaan, että hevosella jossakin kil-
pailussa on ollut kannettavanaan toisenlainen paino kuin
mikä ratsastajalla oli etupunnituksessa, ei se ole esteenä
palkinnon saamiseen kyseellisessä kilpailussa.

54 §.

Jos ratsastaja tapaturman vuoksi olisi estetty ratsasta-
masta vaa'alle, saa hän antaa taluttaa tahi kantaa itsensä
sinne.

Jos hevonen kilpailun jälkeen ontuu, saa ratsastaja las-
keutua satulasta ja taluttaa hevosensa punnituspaikalle.

55 §.

Jos kaikki samaan kilpailuun osallistuvat ratsastajat
pyytävät painoasteikon alentamista kyseellisessä kilpailussa,
voi alempi erotuomioistuin sellaisen vähennyksen sallia.
Kirjallinen, kaikkien osanottajain allekirjoittama anomus
siitä on jätettävä sihteerille vähintään 15 minuuttia ennen-
kuin vaaka kyseellistä kilpailua varten avataan.

Pienin vähennys, joka tällaisessa tapauksessa voi tulla
kysymykseen, on 2 kg, ja tulee vähennyksen tapahtua täy-
sissä kiloissa.

L ä h t ö.

56 §.

Kutakin eri kilpailua varten määrätty lähtöaika vahvis-
tetaan ja julistetaan ennen kilpailujen alkamista.

Ratsastajain on määrättynä aikana saavuttava sääde-
tylle kokoontumispaikalle ja ratsastettava sieltä tuomarin
ohi lähtöpaikalle.

Joka ei tätä noudata, maksakoon sakkoa 200 Smk,
mikä lankeaa järjestön kassaan.

Tuomari voi kuitenkin sallia ratsastajan suoraan ratsastaa lähtöpaikalle tahi mahdollisesti siellä vasta nousta satulaan. Joka tapauksessa on hevosen määräaikana oltava säädetyllä kokouspaikalla ja lähtöpaikalle vietäessä kuletettava tuomarin ohi.

Lähtöpaikalla on lähettäjän toimitettava nimenhuuto ja kutsuttava ratsastajat siinä järjestyksessä kuin arvonta on lähtöpaikan määrännyt. Kutsuttu ratsastaja asettuu paikoilleen lähettäjän käskyn alaisena, ja hänen katsotaan lähteneen kilpailuun.

57 §.

Lähettäjä järjestää ratsastajat riviin sopivan matkan päähän lähtöpaikasta. Järjestäminen tapahtuu tavallisesti — ja *täytyy* tapahtua, jos joku ratsastaja niin vaatii — siten että alimman lähtönumeron saanut (kats. 53 §) sijoitetaan radan sisäreunalle ja muut numerojärjestyksessä sisäreunasta lukien. Lähettäjä on kuitenkin oikeutettu sijoittamaan vihaset tai erittäin rauhattomat hevoset, taikka järjestystä häiritsevät ratsastajat, toisten ulkopuolelle tahi taakse.

Lähti tapahtuu paikalta tahi kävelystä.

Ratsastaja ei saa päästää hevostaan raviin tahi laukaan, eikä koettaa lähteä ennenkuin lähettäjä on antanut lähtömerkin.

Ratsastajalla on oikeus lähdössä antaa jalkamiehen, joka taluttaa hevosta, auttaa itseään.

Lähettäjä päättää yksinään ja lopullisesti tapahtuiko lähti oikein.

58 §.

Lipulla lähetettäessä annetaan lähtömerkki pudottamalla lippu, ja on se tapahtuva ennen kuin hevoset ovat kulkeneet lähtöpaalun ohi.

Kiitolaukassa on aina käytettävä kahta lippua, joista toinen lähettäjällä ja toinen hänen apulaisellaan, 150 metrin päässä lähtöpaikalta. Apulainen pitää valkoista lippuansa ylhäällä samoin kuin lähettäjäkin kunnes tämä pudotta-

malla lippunsa antaa lähtömerkin, jolloin apulainen myös-kin pudottaa lippunsa, jonka jälkeen lähtö on peruuttamaton.

59 §.

Lähetämiskonetta käytettäessä kohoaa lähtömerkkinä nauha ylös (tahi sivulle).

Ratsastaja ei saa ratsastaa nauhan päälle tahi koskettaa sitä.

Jos nauha kohoaa ilman että lähettäjä on tarkoittanut lähdön tapahtuvaksi, peräytetään ratsastajat valkoisella pysäytyslipulla (joka on sijoitettu noin 150 m päähän lähettämiskoneesta), joka kohotetaan lähettäjän annettua toisella lipulla merkin.

60 §.

Ratsastaja, joka ei heti noudata lähettäjän määräystä tahi koettaa lähdössä saavuttaa etumatkaa, on lähettäjän ilmoitettava alemmalle erotuomioistuimelle. Sillä on valta pitemmäksi tahi lyhyemmäksi ajaksi (kuitenkin korkeintaan vuoden loppuun) sulkea edellä mainittuun rikkomukseen syyllinen ratsastaja pois kyseellisen järjestön toimeenpanemista kilpailuista. Jockeyn voi alempi erotuomioistuin myös-kin langettaa 500—2000 Smk. sakkoon. Pahempien rikkomusten sattuessa ilmoitetaan asia ylemmälle erotuomioistuimelle, jolla on valta sulkea ratsastaja lyhyemmäksi tahi pitemmäksi ajaksi, taikka ainaiseksi pois kilpailuista, joissa tätä ohjesääntöä noudatetaan.

61 §.

Vahvistettuna aikana, ei kuitenkaan ennenkuin 15 minuuttia on kulunut viimeksi suoritettua kilpailun jälkeen tapahtuneesta jälkipunnituksesta, voi lähettäjä antaa lähtömerkin seuraavaan kilpailuun, tarvitsematta odottaa viipyviä ratsastajia.

45 minuutin kuluttua edellä mainitusta jälkipunnituksesta tulee hänen antaa lähdön tapahtua seuraavaan kilpailuun jos siihen osaaottavan hevosen omistaja, valmentaja ja ratsastaja sitä pyytää.

Kilpailumääräyksiä.

62 §.

Jokaista kilpailuun osallistuvaa hevosta on, niin kauvan kun se ei ole ehdottomasti hävinnyt, *ratsastettava voittoa tavotellen*.

Ratsastaja ei ole velvollinen liiallisesti rasittamaan hevostaan toisen tahi kolmannen sijan saavuttamiseksi, mutta hänellä ei myöskään ole oikeutta kilpailun kestäessä luopua paikastaan, jonka hän kilvoittelematta voi pitää.

Ratsastajan, joka tekee itsensä syylliseksi rikkomuksiin tätä pykälää vastaan, voi alempi — tahi ylempi — erotuomioistuin langettaa rangaistukseen 60 §:n määräysten mukaan.

63 §.

Sopimusten teko, jotka vaikuttavat kilpailun tuloksiin, on kiellettyä. Hevosen omistajat, valmentajat tahi ratsastajat, jotka rikkovat tätä määräystä, suletaan kaikkine hevosineen vähintään yhdeksi vuodeksi pois kilpailuista, joissa tätä ohjesääntöä noudatetaan.

64 §.

Hevosenomistajalta tahi valmentajalta, jonka havaitaan antaneen ratsastajalle määräyksen olla voittamatta, ja kieliltä hänen omistamiltaan tahi valmentamiltaan hevosilta kielletään määrääjäksi tahi ainaiseksi pääsy kilpailuihin, joissa tämä ohjesääntö on voimassa.

65 §.

Jos *saman omistajan* kaksi tahi useampia hevosia ottaa kilpailuun osaa, on omistajan etupunnituksessa punnitsijalle ilmoitettava, mikä hevonen on tarkoitettu voittajaksi, jonka jälkeen se avoimesti ja kirjallisesti kuulutetaan. Ellei niin tapahdu, on hevosten kilpailtava *omalla ansiollaan*, jolla tarkoitetaan sitä, että niitä on ratsastettava sikäli kuin ne kuuluisivat eri omistajille.

Jos hevosen omistaja, jonka kaksi tahi useampia hevosia ottaa osaa samaan kilpailuun, on ilmoittanut haluavansa

voittaa yhdellä niistä, älköön toisen samaan talliin kuuluvan hevosen ratsastaja kuitenkaan pidättäkö hevostaan muun kuin sen eduksi, jonka on määrä voittaa, vaan ratsastakoon siinä tapauksessa voittaakseen.

66 §.

Radan sisäreuna on selvästi *merkittävä* vähintään 2 m korkeilla lipuilla tahi tangoilla. Vasemmalta sivuutettavien lippujen tulee olla eri väriä kuin ne liput, jotka sivuutetaan oikealta.

Sanalla lippu eli lipputanko tarkoitetaan seuraavassa myöskin näitä tankoja.

67 §.

Esteen molemmat päät on merkittävä eri värisillä lipuilla, ja este otettava näiden lippujen välillä.

68 §.

Ennen kilpailujen alkua on *rata* virallisesti *näytettävä* kilpailijoille.

Ennenkuin rata virallisesti näytetään kilpailijoille, tulee sen olla viitoitettu 66 ja 67 §§:n määräämällä tavalla, eikä sen jälkeen saa mitään muutoksia radalla tahi esteissä tehdä kukaan muu kuin se, jonka tehtävä radan virallinen näyttäminen on ollut, eikä hänkään muussa tapauksessa kuin että kaikki kilpailijat siihen suostuvat.

69 §.

Sitten kun esterata on lipuilla viitoitettu, saa esteiden yli ratsastaa vain asianomaisen järjestön edustajan erityisesti antamalla luvalla.

Jos joku rikkoo tätä vastaan tahi jos joku kilpailijoista joko itse tekee taikka toisella teettää muutoksia radalla tahi esteissä, voi erotuomioistuin langettaa hänet aina 2000 Smk:n sakkoon ja kieltää häneltä kaikki palkinnit kilpailussa. Sakot lankeavat asianomaiselle järjestölle.

70 §.

Jos lipputanko kaatuu sen jälkeen, kun rata on virallisesti näytetty, eikä sitä ole uudelleen nostettu pystyyn ennen kun ratsastajat kilpailun aikana saapuvat paikalle, niin ei lipputankoa katsota ollenkaan olevaksi, vaikka se olisi estettä osottamassa. Jos sitävastoin kilpailun aikana joku kilpailijoista kaataa, taittaa tahi muulla tavalla poistaa lipputangon, pidetään sitä kohtaa, johon lippu oli pystytetty, radan määrääjänä.

71 §.

Hevonen, joka sivuuttaa lipun väärältä puolelta, hylätään, ellei sitä palauteta radalle takasin ja se sivuuta samaa lippua oikealta puolelta.

72 §.

Kilpailussa on joka ratsastajalla, kun hän ei ahdistu toista eikä risteä, oikeus valita tie, joka hänelle on lyhin ja paras tie maaliin.

Kun viimeinen kaarre on sivuutettu ja ratsastajat saapuneet loppusuoralle, ei kuitenkaan poikkeaminen suorasta radasta ole sallittua.

Jos ratsastaja kilpailun kestäessä ahdistaa toista tahi risteää häneltä tien taikka muulla tavalla häiritsee toista ratsastajaa siten, että se ehkäisevästi vaikuttaa tämän voiton mahdollisuuksiin, *voidaan* ensiksi mainitun ratsastajan hevonen hylätä, tapahtukoonpa häiriö hevosen puutteellisesta ohjastottelevsuudesta tahi ratsastajan huolimattomasta taikka pahansuovasta ratsastuksesta.

Hylkääminen voi tapahtua ainoastaan häirityn hevosen (häiritettyjen hevosten) hyväksi (kats. 46 § toista kohtaa), taikka voi se myöskin käsittää sen, että hevonen jää kokonaan ilman palkintoja kilpailussa.

Hylkääminen voidaan ulottaa saman omistajan toisiin kilpailuihin osaaottaviin hevosiin.

Ratsastajan, joka rikkoo tämän pykälän määräyksiä, voi alempi — tahi ylempi — erotuomioistuin langettaa ran-
gaistukseen 60 §:n määräämällä tavalla.

Risteämisellä tarkoitetaan sitä, kun toisen takana tai vierellä oleva hevonen viistottain laukkaa toisen eteen, ilman että etäisyyttä on selvä hevosennmitta edellä olevan hevosen hännän ja jälestä tulevan hevosen pään välillä. Kahden hevosen katsotaan kulkevan rinnan, kun hevosten kuonojen etäisyys ei ole puolta hevosennmittaa pitempi.

73 §.

Ratsastaja on kielletty kilpailussa estettä ottaessaan pyytämästä apua toisilta, joko ratsain tahi jalan kulkevilta. Jos sellaista apua annetaan ja erotuomarit ovat vakuutetut siitä, että se on tapahtunut ratsastajan kehotuksesta tahi hänen suostumuksellaan, voidaan hänen hevosensa hylätä.

74 §.

Jos ratsastaja kilpailun kestäessä vastoin tahtoaan joutuu eroon hevosestaan, mutta uudelleen nousee satulaan, tahi jos hän putoamisen vuoksi tulee kykenemättömäksi kilpailua jatkamaan, ja toinen kelpoitettu, vähintään riittävän painoinen ratsastaja nousee hevosen selkään ja ratsastaa sillä siltä paikalta, jossa ratsastaja erottautui hevosestaan, ohjesäännön mukaisesti kilpailun loppuun, on hevosen saatava sijoittuminen perille saapumisensa mukaan. Ratsastaja saa hevosta kiinniottaessaan ja uudelleen satulaan noustessaan käyttää toisten henkilöiden apua.

75 §.

Erotuomioistuimella on niissäkin tapauksissa, joista Kilpailumääräyksissä mainitaan sama tuomio-oikeus, joka sille 60 §:n mukaan kuuluu:

Myyntikilpailut.

76 §.

Myyntikilpailu on sellainen kilpailu, jonka jälkeen voittajahevonen kilpailukutsussa ilmoitetuilla ehdoilla myydään huutokaupalla enimmän tarjoavalle.

Jos kaksi tahi useampi hevosta suorittaa tasapää kilpailun, katsotaan ne kaikki voittajiksi ja ovat ne kaikki tar-

jottavat huutokaupalla, mutta on niiden myyntihintaan liisättävä määrätyn ensimmäisen palkinnon ja niiden todellisesti saaman palkinnon välinen erotus.

77 §.

Huutokaupassa mahdollisesti syntyvä ylijäämä lankeaa järjestön kassaan, ellei esityksessä ole erikoisesti toisin määrätty.

Summaa, joka myyntikilpailun julkisessa huutokaupassa lankeaa hevoselle, ei oteta lukuun ylimääräistä painoa y.m. laskettaessa.

Pyynnöstä ovat siteet y.m. poistettava hevoselta, joka myyntikilpailun jälkeen huutokaupataan.

Hevonen myydään siinä kunnossa, jossa se on huutokauppatilaisuudessa.

Hevosesta mahdollisesti tehty ilmoittautumiset siirtyvät kaupassa uudelle omistajalle.

Kaikkien osallistuneiden hevosten myyntikilpailuun on jäätävä satuloimispaikalle vähintään puolen tunnin ajaksi sen jälkeen kun voittaja on ollut jälkipunnituksessa.

Kilpailumaksut ja kilpailusakot.

78 §.

Kilpailumaksu on se rahasumma, joka on suoritettava kultakin hevoselta päästäkseen kilpailemaan.

Kilpailusakko (forfeit) on se rahasumma, mikä on suoritettava kultakin ilmoitetulta hevoselta, joka jää pois kilpailusta.

P.o.p. (play or play) ilmaisee että kilpailumaksu ja kilpailusakko sisältyvät samaan summaan.

Sen jälkeen kun ratsastaja on ollut etupunnituksessa, ei poisjääntiä enää saa ilmoittaa, vaan on koko kilpailumaksu maksettava, ottakoonpa hevonen osaa kilpailuun tahi ei.

Jos kaikki hevoset jäävät pois jostakin kilpailusta, lankeavat kilpailumaksut ja kilpailusakot järjestön kassaan.

Palkinnot, kilpailumaksut ja kilpailusakot on määrättävä Suomen markoissa.

Kaikki maksut on suoritettava Suomen markoissa.

Erikois määräykset.

79 §.

Hevosenomistaja, valmentaja tahi ratsastaja, joka on tehnyt itsensä syylliseksi tahi ollut osallisena kunnialle käypään tahi *petolliseen tekoon*, voidaan sulkea pois kilpailuista kaikissa kilpailuissa, joissa tämä ohjesääntö on voimassa, lyhyemmäksi tahi pitemmäksi ajaksi taikka ainaiseksi.

Hevosenomistaja, ratsastaja ja valmentaja (hevoset) voidaan sulkea pois kilpailuista, joissa tämä ohjesääntö on voimassa, jos he varotuksesta huolimatta ottavat osaa kilpailuihin, joita Suomen Ratsastusliitto ei ole tunnustanut.

Samoin menetellään hevosille, joiden puolesta kilpailujärjestöjen ilmoituksen mukaan puuttuvia kilpailumaksuja ja kilpailusakkoja ei ole suoritettu, vaikka hevonen siirtyykin toiselle omistajalle.

Niinikään voidaan sellaisten hevosenomistajain hevosia, jotka ovat suletut pois ravikilpailuista, pitemmäksi tai lyhyemmäksi ajaksi sulkea pois laukkakilpailuista.

Tallipäällysmies tahi hevosenhoitaja, joka on petollisesti menetellyt tai käyttäytynyt epäluotettavasti, voidaan pitemmäksi tai lyhyemmäksi ajaksi tahi ainaiseksi kieltää ottamasta mitään tointa niiden hevosten hoidossa, jotka kilpailevat niissä kilpailuissa, joissa tämä ohjesääntö on voimassa, uhalla, että asianomainen hevonen muuten tulee hylätyksi.

80 §.

Koettaa kohottaa hevosen suorituskykyä kilpailussa antamalla hevoselle tai ruiskuttamalla siihen kilpailupäivänä *kiivoittavaa ainetta*, on ehdottomasti kiellettyä, niinikään muiden mekanisten pakotuskeinojen kuin ratsupiiskan ja kannusten käyttäminen. Jos tätä vastaan rikotaan, on hevonen hylättävä ja kaikki yritykseen osalliset henkilöt pitemmäksi tai lyhyemmäksi ajaksi sulettava pois kilpailuista, joissa tämä ohjesääntö on voimassa.

81 §.

Rekisteröidyn hevosen myynti ja osto on sekä myyjän että ostajan mahdollisimman pian kirjeellisesti ilmoitettava

Suomen Ratsastusliiton sihteerille, jonka jälkeen myynti julkaistaan Suomen Ratsastusliiton tiedonannoissa (kalenterissa.)

Jos hevonen vaihtaa omistajaa senjälkeen kuin ilmoitautumisaika on päättynyt kilpailuun, johon se tulee osallistumaan, eikä siirtoa ennen kilpailupäivää ole julkaistu, on ilmoitus kaupasta mahdollisimman pian ja kaikissa tapauksissa ennen etupunnitusta tehtävä myöskin sen järjestön sihteerille, joka kyseellisen kilpailun toimeenpanee.

Ellei uutta omistajaa ole ohjelmassa mainittu, on myynti selvästi näkyvällä julkipanolla saatettava yleisön tietoon.

Ellei sellaista ilmoitusta oikeassa ajassa ole tehty, ei hevosen ilmoittaminen kilpailuun ole pätevä.

Jos hevonen on myyty pidättämällä oikeus voitto-osuuteen, on kauppa sekä sen ehdot erityisesti saatettava tiedoksi ylläsanotussa ilmoituksessa.

82 §.

Henkilöt, joilla on *maksamatta* heille tämän ohjesäännön mukaan tuomitut sakot, kilpailujärjestön ilmoittamat kilpailumaksut tahi kilpailusakot, suletaan pois kilpailuista kunnes nämä todistettavasti on suoritettu.

83 §.

Jos useammat henkilöt yhteisesti omistavat hevosen, on Suomen Ratsastusliiton sihteerille lähetettävä tieto osakkaiden nimistä ja osuuksien suuruudesta.

Jos hevonen on myyty pidättämällä oikeus voitto-osuuteen tahi annettu lainaksi, on tämä ynnä sovitut ehdot myöskin kirjeellisesti ilmoitettava Suomen Ratsastusliiton sihteerille.

Salanimen tullakseen hyväksytyksi, täytyy olla ilmoitettu Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle, joka sen rekisteröi. Tällainen ilmoitus on, jotta hevonen voisi ottaa osaa kilpailuun, lähetettävä liittämällä 100 Smk. Suomen Ratsastusliiton sihteerille viimeistään samalla kertaa kuin ilmoitus kilpailuun osanotosta tehdään, minkä jälkeen se on voimassa vuoden loppuun. Ollakseen edelleenkin

voimassa on sellainen ilmoitus — maksuttomasti — vuosittain ennen tammikuun 1 päivää uudistettava.

Salanimeä, jolla toiset henkilöt ovat antaneet hevostensa osallistua laukkakilpailuihin Suomessa, ei ole lupa käyttää.

84 §.

Kotimaisen hevosenomistajan, joka haluaa antaa hevostensa ottaa osaa kilpailuun, missä ratsastaja käyttää jockey-pukua, on rekisteröimistä varten *ilmoitettava* värinsä Suomen Ratsastusliiton sihteerille.

Väriyhdistelmiä, jotka jo aikaisemmin on rekisteröity, ei voida käyttää.

Värit voidaan rekisteröidä:

5 vuodeksi, jolloin rekisteröimisvuosi lasketaan ensimmäiseksi vuodeksi; mahdollinen uusiminen ilmoitetaan viidentenä vuonna ennen joulukuun loppua; rekisteröimismaksu on 100 Smk.;

elinkaudeksi, vain yksityisille henkilöille; rekisteröimismaksu 500 Smk.

Se, joka kotimaisen omistajan hevosella ottaa osaa kilpailuun Suomen Ratsastusliitossa rekisteröimättömillä väreillä tahi puvussa, jota ei ole ilmoitettu asianomaisesta hevosesta ja kilpailusta, suorittakoon sakkoa joka kerralta 100 Smk. asianomaisen järjestön kassaan.

85 §.

Kilpailukutsut, ilmoitukset, tulokset, ilmoitetut värit, hevosten rekisteröimiset ja muut tiedonannot, jotka koskevat kilpailuja ja niiden yhteydessä olevia seikkoja, on julkaistava Suomen Ratsastusliiton tiedonannoissa (kalenterissa).

86 §.

Gentleman-ratsastajia ovat kaikki Suomen puolustuslaitoksen upseerit, ulkomaisissa armeijoissa vakinaisessa palveluksessa olevat upseerit, Suomen Ratsastusliittoon kuuluvain järjestöjen jäsenet sekä muut henkilöt, jotka Suomen Ratsastusliiton johtokunta hyväksyy gentlemanratsastajiksi. Kirjallinen hakemus siitä on jätettävä Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle vähintään viikkoa ennen kuin asian-

omainen aikoo ottaa osaa kilpailuun. Lupakirja myönnetään vuodeksi kerrallaan.

Ratsastaja älköön kilpailko toisen omistajan hevosella sellaisen hevososen kanssa, jossa hänellä on rahallista osuutta.

87 §.

Ottaakseen osaa kilpailuihin Suomessa, vaaditaan hevoselta, että sen on valmentanut joko sellainen henkilö, joka Suomen Ratsastusliiton johtokunnalta on saanut valmentajakirjan tahi henkilö, joka tämän ohjesäännön, 86 §, mukaan on gentlemanratsastaja tai joka Suomen Ratsastusliiton johtokunnalta on saanut gentlemanratsastajakirjan. Valmentajakirja myönnetään vuodeksi kerrallaan Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle viimeistään helmikuussa lähetetyn kirjallisen hakemuksen perusteella. Valmentajien ja gentlemanratsastajien on vuosittain viimeistään helmikuussa Suomen Ratsastusliiton sihteerille lähetettävä luettelo valmennettavina olevista hevosista. Valmennusluettelossa myöhemmin tapahtuvista muutoksista on heti ilmoitettava.

Ammattivalmentaja on se, joka maksua vastaan valmentaa toisten hevosia. Hevonen, jonka ammattivalmentaja valmentaa, katsotaan olevan ammattimaisesti valmennettu.

Myönnetty valmentajakirja oikeuttaa oppilaiden ja jockey'den opettamiseen.

Oppilaalla tarkoitetaan henkilöä, joka kalenterivuoden alussa ei ole täyttänyt 22 vuotta ja joka kirjallisella, Suomen Ratsastusliiton johtokunnan hyväksymällä sopimuksella on vähintään 5 vuoden ajaksi sitoutunut oppilaaksi gentleman-ratsastajalle, joka on voittanut vähintään 10 julkista kilpailua Skandinaviassa ja Virossa itse valmentamillaan hevosilla, tahi valmentajalle, jolle Suomen Ratsastusliitto on antanut valmentajakirjan.

Oppilas sekä henkilö, joka on suorittanut oppilaalle määrätyn oppiajan, voi ennen maaliskuun 1 päivää Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle jätetyn hakemuksen perusteella saada oppilas- tai jockeykirjan vuodeksi kerrallaan.

Jockey- tahi oppilaskirja oikeuttaa ottamaan osaa kilpailuihin kaikilla niillä radoilla Suomessa, joilla Suomen Ratsastusliiton ohjesääntö on voimassa.

Suomen Ratsastusliittoa vastaavan, toisessa maassa toimivan järjestön myöntämä jockey- tahi oppilaskirja kelpoitetaan myöskin niillä suomalaisilla radoilla, joilla Suomen Ratsastusliiton ohjesääntö on voimassa.

Oppilaat saavat kaikissa kilpailuissa, joissa he kilpailevat jockey'den kanssa, painohelpotusta 3 ½ kg, elleivät he ennen vuoden alkua ole voittaneet kolmea kilpailua (matches- ja oppilaskilpailuja lukuunottamatta) sekä sen jälkeen 2 kg oppilaskauden päättymiseen saakka. Yksinomaan oppilaille järjestetyissä kilpailuissa saavat he painohelpotusta 2 kg kunnes he ovat voittaneet kaikkiaan 5 kilpailua sekä lisäpainoa 1 ½ kg, sittenkuin he ovat voittaneet yhteensä 15 kilpailua (tasotuskilpailuja lukuunottamatta).

Jockeyt, jotka ovat suorittaneet säädetyn oppilaskauden Suomessa ja jotka eivät ennen vuoden alkua ole voittaneet 3 kilpailua (matches- ja oppilaskilpailuja lukuunottamatta), saavat 3 ½ kg painohelpotusta, ja ne, jotka eivät samaan aikaan mennessä ole voittaneet 15 kilpailua, 2 kg. Estelaukoissa saavutettua voittoa ei oteta lukuun painohelpotusta laskettaessa kiitolaukkaa varten. Edellämainitun painohelpotuksen saamiseksi vaaditaan Suomen Ratsastusliiton tahi vastaavan ulkomaisen järjestön yhdessä lupakirjan mukana antama myönnytys kyseelliseksi kalenterivuodeksi.

Suomen Ratsastusliiton johtokunta on oikeutettu myöntämään painohelpotusta myöskin jockey'ille ja oppilaille, jotka ovat oppikautensa suorittaneet ulkomailla.

Myönnettyä painohelpotusta ei saa käyttää:

a) kiitolaukoissa, joissa 1. palkinto on 15.000 Smk. tahi sitä suurempi sekä estelaukoissa I. palkinnon ollessa 10.000 Smk. tahi enemmän.

b) tasotuskilpailuissa.

Kaksivuotisille hevosille alköön otettako suurempaa painohelpotusta kuin 2 kg.

Jockeyt (oppilaat) eivät saa lyödä vetoa kilpailuissa tahi pelata totalisaattorissa, sekä vastaanottaa lahjoja muilta henkilöiltä kuin niiltä, joiden hevosilla he ratsastavat. Ainoana poikkeuksena tästä säännöstä on että jockey (oppilas) saa lyödä vetoa tahi panna panoksensa totalisaat-

toriin siitä hevosesta, jolla hän itse ratsastaa kyseellisessä kilpailussa.

Henkilöt, jotka yllämainittujen määräysten vastaisesti avustavat jockeytä (oppilasta) vedonlyönnissä y.m. tahi antavat jockeylle (oppilaalle) lahjoja, pidetään osasyylisinä ja kielletään heiltä pääsy niihin kilpailuihin, joissa tämä ohjesääntö on voimassa.

88 §.

Valmennuslaitoksia varten vahvistaa Suomen Ratsastusliiton johtokunta määrätyn *maksimihinnan hevoselta ja kuukaudesta*.

Valmentajat ovat sitäpaitsi oikeutetut kantamaan 10 % hevosen voittamasta summasta.

Jos hevosenomistaja ottaa hevosen valmennuslaitoksesta, on hän velvollinen, ellei muulla tavoin ole sovittu, suorittamaan maksun siitä vähintään 14 päivältä irtisanomispäivästä lukien, olkoonpa hevonen sinä aikana valmentajan luona tahi ei.

Suomessa ammattimaisesti valmennettujen hevosten matkakustannuksia laskettaessa on vahvistettu seuraavat laskuperusteet, ellei muulla tavoin ole sovittu:

Paitsi hevosista menevää rautatierahtia on matkalaskuun merkittävä:

a) Valmentajalle korvaus matkasta III luokassa makuupaikkoineen sekä päivärahaa 100 Smk.

b) Jockeylle ja oppilaille, jotka eivät seuraa hevosten mukana, korvaus matkasta III luokassa makuupaikkoineen sekä päivärahaa erityisten Suomen Ratsastusliiton, asianomaisen valmentajan ehdotuksesta, antamain määräysten mukaan.

c) Hevosen hoitajalle (1 hoitaja kahta hevosta kohti), päivärahaa 50 Smk.

Tähän lisäksi tulee henkilöiden palkkaaminen niiden hevosten taluttamiseen, joille ei ole hoitajaa, asemalta ja takaisin sekä radalla; samoin myöskin kustannukset tallitarpeiden ja rehujen kulettamisesta, lääkkeistä, mahdollinen tallinvuokra y.m.

Kaikki yhteiset kustannukset on jaettava hevosten

omistajain kesken hevosten luvun perusteella, ja on valmentaja velvollinen laskussa tekemään selkoa siitä millä tavalla jaotteleminen on tehty.

Hevosenomistaja ei saa tarjota valmentajalle, jonka hoidossa on eri omistajien hevosia, ylimääräistä palkintoa voitosta. Jos hevosenomistaja kilpailun jälkeen haluaa antaa valmentajalle lahjapalkkion, on siitä ilmoitettava Suomen Ratsastusliiton johtokunnalle.

Jockeyt ovat oikeutetut kustakin kilpailusta kantamaan palkkiota: kiitolaukoista Smk. 300: — sekä estelaukoista Smk. 400: —, jotka palkkiot voittajaksi päästessä korotetaan Smk:ksi 600: — ja 800: —, kuitenkin korkeintaan 50 % voitetusta palkinnosta.

Oppilaat kantakoot jokaisesta kiitolaukkakilpailusta Smk. 150: — sekä estelaukkakilpailusta Smk. 200: — sekä voitolle päästessä Smk. 300: — ja Smk. 400: —.

Jos hevosenomistaja *edeltäpäin* haluaa varata itselleen määrätyn ratsastajan, tehtäköön siitä *eri sopimus*, ja on siinä tapauksessa kirjallinen ilmoitus sovituista ehdoista lähetettävä Suomen Ratsastusliiton sihteerille.

Valmentajan palveluksessa *oleva henkilökunta* ei saa, ellei erityistä sopimusta ylläolevan mukaisesti ole tehty, vaatia hevosenomistajalta suurempaa korvausta kuin mitä tässä §:ssä on säädetty.

Jokaisella, jolla on tai joka hakee jotain paikkaa kilpailutallissa, pitää olla Suomen Ratsastusliiton johtokunnan vahvistama palveluskirja, ja on hän velvollinen noudattamaan siinä olevia määräyksiä. Palveluskirja annetaan Suomen Ratsastusliiton sihteerille jätetystä anomuksesta.

89 §.

Siitospalkinnot lankeavat voittajiksi päässeiden hevosten kasvattajille perusteiden mukaan, jotka Suomen Ratsastusliiton johtokunta on oikeutettu vahvistamaan ja julkaisemaan. Kasvattajalla tarkoitetaan sitä, jonka hallussa hevonen on syntynyt, tahi sitä, jonka hallussa maahan tuotu hevonen oli ensimmäisen elinvuotensa päätyessä. Hevosen kasvattaja ei voi saada enempää kuin Smk. 15.000: — siitospalkintona samasta hevosesta.

90 §.

Totalisaattorin avulla tapahtuva vedonlyönti laukkakilpailuissa.

Totalisaattorin avulla tapahtuva vedonlyönti valtioneuvoston marraskuun 9 p:nä 1927 vahvistaman asetuksen mukaan voi tapahtua kaikenlaatuissa julkisissa laukkakilpailuissa.

PAINOTAULUKKO KIITOLAUKKAA VARTEN.

Painot on laskettu oriille; tammat ja ruunat saavat 1½ kg helpotusta.

Matka	Ikä vuotta	Gentleman-kilpailu					Jockey-kilpailu				
		Toukok.	Kesäk.	Heinäk.	Elok.	Syysk.	Toukok.	Kesäk.	Heinäk.	Elok.	Syysk.
		kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.	kg.
1,600 m. saakka	3	64	65	66	67	68	54	55	56	57	58
	4	72	72	72	72	72	62	62	62	62	62
	vanhempi	73	73	73	72	72	63	63	63	62	62
2,000 m. saakka	3	63	64	65	66	67	53	54	55	56	57
	4	72	72	72	72	72	62	62	62	62	62
	vanhempi	74	74	74	73	73	64	64	64	63	63
2,400 m. saakka	3	62	63	64	65	66	52	53	54	55	56
	4	72	72	72	72	72	62	62	62	62	62
	vanhempi	74	74	74	73	73	64	64	64	63	63
Kilpailuissa yksinomaan samaan vuosiluokkaan kuuluville kantavat:											
2 vuot. gentlemankilpail. — kg.						2 vuot. jockeykilpail. 55 kg.					
3	»	»	67	»	»	3	»	»	»	57	»
4	»	»	72	»	»	4	»	»	»	62	»

PAINOTAULUKKO ESTELAUKKAA VARTEN.

Kaikille gentlemanratsastajien hevosille.

Risilaukka					Sekaestelaukka (Steeple-chase)				
Matka	Ikä vuotta	toukokuuhun kg.	kesäkuuhun ja heinäkuuhun kg.	elokuusta lähtien kg.	Matka	Ikä vuotta	toukokuuhun kg.	kesäkuuhun ja heinäkuuhun kg.	elokuusta lähtien kg.
2,400— 3,000 m.	4 5 vanhempi	72 76 78	73 77 78	74 78 78	alle 4,000 m.	4 5 vanhempi	72 76 78	73 77 78	74 77 78
Yli 3,000 m.	4 5 vanhempi	70 76 78	72 77 78	74 77 78	4,000— 5,000 m.	4 5 vanhempi	71 76 78	72 76 78	73 77 78

Armeijan sekaestelaukoissa ja metsästyshevoskilpailuissa lisätään painoa 2 kg.

III. Ohjesääntö ratsastuskilpailuille.**A. Yleiset määräykset.****1 §.**

Ratsastuskilpailuiksi lasketaan: kenttäratsastus, koulu-ratsastus, esteratsastus ja maastoratsastus.

2 §.

Kilpailukutsut julkisiin kilpailuihin on Suomen Ratsastusliiton johtokunnan vahvistettava (I 2 §). Niissä on selvästi ilmoitettava mille luokille — ratsastajille, naisratsastajille, hevosille — kilpailu on avoin.

3 §.

Nämä ratsastajille vahvistetut kilpailusäännöt ovat soveltuvalta osiltaan voimassa myöskin naisratsastajille.

4 §.

Suomen Ratsastusliiton johtokuntaa edustaa julkisissa kilpailuissa sihteeri tai muu erityisesti valittu johtokunnan jäsen taikka muu johtokunnan valitsema henkilö.

Suomen Ratsastusliiton johtokunta on myöskin oikeutettu valitsemaan yhden palkintotuomarin julkisiin kilpailuihin.

5 §.

Ratsastajan ja hevosenomistajan (hevoset) voi Suomen Ratsastusliiton johtokunta sulkea pois Suomen Ratsastusliittoon kuuluvien järjestöjen toimeenpanemista kilpailuista, jos he — varoituksista huolimatta — ottavat osaa kilpailuihin, joita johtokunta ei tunnusta.

6 §.

Palkintosummaa laskettaessa ei kilpailumaksuja vähennetä.

7 §.

Suomen ulkopuolella tapahtuneet kilpailut, joissa ei noudateta samallaisia määräyksiä kuin Suomen Ratsastusliiton kilpailuissa, pidetään kilpailuja luokiteltaessa vaikeina. Rahapalkintojen arvo lasketaan voimassaolevan kultakannan mukaan, ellei johtokunta toisin määrää (Kts. II 28 §)

Epäilyttävät tapaukset lykätään Suomen Ratsastusliiton johtokunnan harkittaviksi.

8 §.

Pukineena on upseereilla arkipuku ja muilla siviiliratsastus- tai metsästyspuku. Satuloiminen vapaa. Muutokset hevosen varusteihin kilpailun kestäessä eivät aiheuta kilpailun uusimista.

9 §.

Lähtöjärjestys määrätään arpomalla.

Jos toinen kuin ilmoitettu ratsastaja ratsastaa, on *ilmoitus* siitä tehtävä sihteerille ennenkuin ratsastaja alottaa kilpailun.

10 §.

Kilpailu, tahi osa siitä, jossa ajanotto tapahtuu, ja jossa määrätty matka on ratsastettava, päättyy silloin kun kilpailija on sivuuttanut pääteviivan. Lähtö- ja pääteviivojen molemmat päät on selvästi merkittävä.

11 §.

Jos kilpailussa (kokeissa) käytetään painoasteikkoa, on etu- ja jälkipunnitus toimitettava ja aiheuttaa suurempi kuin 2 kg painon alentuminen kilpailusta poissulkemisen. Painoon, joka hevosen on kannettava, lasketaan satula tarpeineen, mutta ei päitsiä, ohjaksia eikä ratsupiiskaa.

12 §.

Ratsastaja ei saa kilpailun kestäessä käyttää sivullisen apua.

13 §.

Joukkuekilpailu on kilpailu, jossa luvultaan määrättyjen ratsastajien yhteenlasketut saavutukset määräävät sijoittautumisjärjestyksen joukkueiden välillä. Joukkueeseen täytyy kuulua vähintään 1 ratsastaja enemmän kuin ne joille pisteitä lasketaan. Joukkuekilpailun tulee samalla olla myöskin henkilökohtainen kilpailu. Jokainen ratsastaja kilpailee omasta puolestaan. Tuloksia laskettaessa käytetään samoja perusteita kuin henkilökohtaisista kilpailuista on säädetty. Joukkueen saamaa palkintoa joukkuekilpailussa ei oteta huomioon luokiteltaessa kilpailijoita henkilökohtaisessa kilpailussa.

14 §.

Protesti jätetään ja käsitellään laukkakilpailujen ohjennön määräysten mukaan.

15 §.

Suomen Ratsastusliiton johtokunta voi erinäisissä tapauksissa myöntää muutoksia edelläoleviin määräyksiin.

B. Kilpailujen jako.

16 §.

I. Kenttäratsastus.

Vaikea.

Puolivaikea.

Helppo.

II. Kouluratsastus.

Vaikea.

Puolivaikea.

Helppo.

III. Esteratsastus.

Vaikea.

Puolivaikea.

Helppo.

Korkeushyppy (ennätushyppy).

IV Maastoratsastus.

Vaikea.

Helppo.

C. Kilpailukutsut.

17 §.

Vaatimukset eri ratsastuskilpailuja varten vahvistaa vuosittain Suomen Ratsastusliiton johtokunta ja on ne saatettava julkisuuteen viimeistään lokakuun kuussa sitä edellisenä vuonna jona ne astuvat voimaan.

Kenttäratsastus.

18 §.

Erikoismääräykset.

Jokaisen ratsastajan tulee käyttää samaa hevosta kaikissa kokeissa. Ratsastus tapahtuu yksitellen. Ilmoitettua tietä on seurattava ja kaikki esteet on otettava etukäteen määrättyssä järjestyksessä.

Suitsitus: pakkokuolaimet ja kuolaimet; kouluratsastuksessa ilman martingalia ja muita apuohjaksia.

Minimipaino: kaikissa kokeissa, paitsi kouluratsastuksessa, 75 kg.

Esteiden laatu, sekä radan viitoittaminen y.m. maastoratsastuksessa, kts. maastoratsastus.

Arvosteluperusteet.

Kouluratsastus. Arvostellaan samojen määräysten mukaan kuin maastoratsastus.

Matkaratsastus. Tätä on pidettävä kestävyyskokeena. Jokainen alkava, maksimiajan yli käytetty minuutti rangaistaan virhepisteellä.

Maastoratsastus. Virhepisteitä annetaan jokaisessa lipuilla merkityssä esteessä:

Kieltäytymisestä tahi radalta poikkeamisesta	1 kerr.	2	virhettä
Kieltäytymisestä tahi radalta poikkeamisesta	2	»	6

Kieltäytymisestä tahi radalta poikkeamisesta 3 kerran samassa esteessä tahi kokeessa kokonaisuudessaan, kilpailusta sulkeminen.

Putoamisesta	10	virhettä
Kumoonratsastamisesta (muuta virheitä ei tällöin lasketa)	6	»
Väärästä tiestä	2	»

Jokainen alkava sekunti yli maksimiajan rangaistaan $\frac{1}{2}$ virhepisteellä.

Yksitellen ratsastus sekaesteradalla (steeple-chaseradalla). Virhepisteet annetaan jokaisesta lipuilla merkitystä esteestä samoilla perusteilla kuin maastoratsastuksessa. Ellei hevosta palauteta sille paikalle, jossa virhe alkoi, suletaan se pois kilpailusta.

Väärää tietä ratsastaminen rangaistaan 2 virhepisteellä kultakin kerralta.

Jokainen alkava sekunti yli maksimiajan rangaistaan $\frac{1}{2}$ virheellä.

Nopeammasta ratsastuksesta hyvitetään:

575 m	minuutissa	1	piste
600	»	»	2
625	»	»	3
650	»	»	4

Esteratsastus. Arvostellaan esteratsastuksesta annettujen määräysten mukaan.

Sijoituksen määrääminen.

Kouluratsastus on pätevyyskoe ja on se suoritettava ensimmäisenä. Saadakseen jatkaa kilpailua täytyy ratsastajan *tulla hyväksytyksi* kouluratsastuksessa.

Jokaisen ratsastajan kaikissa muissa kokeissa saamat virhepisteet ovat erikseen yhteenlaskettavat. Näin saadut virhepisteet kerrotaan:

Matkaratsastuksessa.....	1:llä
Maastoratsastuksessa	4 »
Sekaestelaukassa (ei lisäpistettä)	2 »
Esteratsastuksessa	2 »

Sittenkun edellämäinittu kertominen on toimitettu lasketaan kaikkien kokeiden virhesummat yhteen.

Mahdollisesti saadut lisäpisteet sekaestelaukkakokeessa vähennetään virhepisteiden yhteissummasta vastaten I lisäpiste 1 virhepistettä.

Ratsastaja, joka saa vähemmän virhepisteitä (korkeimman pistemäärän, jos lisäpisteet ylittävät virhepisteiden summan) tulee voittajaksi, sitä seuraava on n:o 2 j.n.e.

Virhepisteiden (lisäpisteiden) tasan sattuessa ratkaisee palkintoratsastus kilpailun; jos palkintoratsastuksessaakin saavutetut tulokset ovat samat, ratkaisee arpa.

Kouluratsastus.

19 §.

Erikoismääräykset.

Ratsastus suoritetaan yksitellen avoimella (poikkeustapauksessa katetulla) neliskulmaisella radalla, jonka pitkä sivu on 40 m ja lyhyt sivu 20 m; vaikeassa, kokonaisuudessaan, sekä puolivaikeassa ja helpossa kovennettua ravia ja laukkaa ratsastettaessa tulee pitkänsivun avoimella radalla olla 60 m. Neliön sivut, keskiviiva ja keskipiste merkitään vaalealla hiekalla tahi muulla sellaisella.

Suittitus: Pakkokuolaimet ja kuolaimet ilman martin-galia ja muita apuohjaksia.

Palkintotuomareita tulee olla vähintään 3, joista asianomainen järjestö valitsee yhden puheenjohtajaksi. Arvostellessaan on palkintotuomarien yleensä sijoituttava kilparadan ulkopuolelle, siten että puheenjohtaja on toisen lyhyen sivun keskikohdalla. Jokaisen palkintotuomarin käytettäväksi on asetettava apulainen pitämään pöytäkirjaa y.m.

Palkintotuomareilla on oikeus vaatia joko kaikkien tahi osan ratsastajista esittämään osastoratsastusta.

Sellainen osastoratsastus tapahtuu sen jälkeen kun kaikki ovat suorittaneet ratsastuksen.

Arvosteluperusteet.

Kaikki vahvistetuissa vaatimuksissa säädettyt liikkeet on suoritettava ilmoitetussa järjestyksessä, ja on jokaisen palkintotuomarin arvosteltava kaikki arvosteluryhmät pisteillä 0—10 allaolevain perusteiden mukaan.

Paikalla on hevosen seisottava hiljaa ja hyvässä asennossa, kuolaimiin nojaten ja pää liikkumatta.

Kaikissa askellajeissa on hevosen liikuttava ryhdikkäänä, joustavasti ja varmasti kuolaimiin nojaten, päättään heiluttamatta.

Käynnin tulee olla puhdas, vapaa, tasatahtinen ja ottava.

Ravin tulee olla puhtaan, vapaan, tasatahtisen; lyhyessä ravissa tulee hevosen olla koottu ja liikkua suuremmalla joustavuudella; kovennetussa ravissa liikkeet ottavat. Vauhti: lyhyessä ravissa korkeintaan 200 m, kovennetussa ravissa vähintään 275 m minuutissa.

Laukan tulee olla rauhallinen, tasatahtisen ja vauhdikas, taka- ja etujalkojen liikkeet sopusuhtaiset; lyhyessä laukassa tulee hevosen olla enemmän koottu ja liikkua suuremmalla joustavuudella; kovennettu laukka ottava. Vastalaukassa tulee hevosen olla vielä enemmän koottuna. Laukanvaihto laukassa on tehtävä hevosen pyrkiessä eteenpäin taka- ja etujalat samassa hypyssä. (Vauhti: lyhyessä laukassa korkeintaan 225 m, kovennetussa laukassa vähintään 350 m minuutissa).

Käänteissä on hevosen pehmeästi ja varmasti seurattava

ratsastajan vaikuttimia, pitää päänsä oikeassa asennossa ja ruumiinsa taivutettuna käännöksen suuntaan; käännöksiä laukassa tehtäessä on hevosen oikealle ratsastettaessa oltava taivutettuna oikealle ja vasemmalle ratsastettaessa taivutettuna vasemmalle. Täyskäännöksen takajaloilla, ellei toisin vaadita, tulee tapahtua ilman pysäystä ja tehdään se liikkuvien takajaloin tarkemmin tahi vähemmän tarkoin määrätyn pisteen ympäri, jonka pisteen vaikeassa ja puolivaikeassa palkintoratsastuksessa tulee olla lähempänä sitä takajalkaa, jolle puolelle kierros tapahtuu; liike tehdään helpossa kouluratsastuksessa askel askeleelta; hevosen tulee pyrkiä eteenpäin keveästi kuolaimiin nojaten ja pää oikeassa asennossa; takaruumis ei saa käännöksen kestäessä liikkua paikaltaan.

Sivuliikkeissä (sivuliike oikealle ja vasemmalle keski-viivasta) tulee hevosen, pää oikeassa asennossa ja ruumis taivutettuna liikkeen suuntaan, koottuna ja takajalat hyvin allaan, liikkua niin, että etu- ja takajalat koko liikkeen ajan ovat samalla etäisyydellä siitä radan sivusta, jota kohti liike tehdään.

Vähennettäessä ja lisättäessä nopeutta tulee hevosen kevyesti nojata kuolaimiin ja on tällaiset muutokset tehtävä pehmeästi.

Pysäysten, jotka vaikeassa ja puolivaikeassa luokassa tehdään nopeammin, tulee tapahtua pehmeästi ja joustavasti, taivutetuilla takajaloin ja hevosen nojatessa kevyesti kuolaimiin.

Peräylyttäessä tulee hevosen koottuna ja kuolaimiin nojaten arastelematta ja tasatahtisesti siirtyä suoraviivaisesti taaksepäin.

Keimura: kts. liite I.

Esteet otetaan laukassa heti sen jälkeen kuin muut liikkeet ovat radalla suoritettut ja on liikkeitä arvosteltaessa otettava huomioon, miten ratsastaja hallitsee hevostaan sekä mukautuu sen liikkeisiin samoin kuin, miten hevonen liikkuu ennen ja jälkeen hypyn sekä itse hypyssä kuin myöskin esteiden välillä.

Ratsastajan istunnan tulee olla hyväryhtinen, ilman kankeutta, mukautuvainen ja varma.

Ohjasten käytön tulee olla pehmeä, ilman silmäänpiistävämpiä liikkeitä.

Ohjasten pito: Ohjaket yhdessä kädessä apukättä käyttäen tai ilman.

Vaikuttimien tulee olla pehmeät ja hyvin sovelletut.

Hevosen hallinta arvostellaan ottamalla huomioon, miten hevonen tottelee ratsastajaa ja liikkuu oikeilla poluilla.

Aika lasketaan siitä hetkestä, jolloin palkintotuomarien puheenjohtaja antaa merkin ratsastuksen alkamisesta, siihen saakka kunnes määräaika on umpeen kulunut.

Ohjelmassa määrätyistä liikkeistä, jotka jätetään tekemättä tahi suoritetaan väärässä järjestyksessä, tahi joita ei määräajassa ehditä suorittaa, vähennetään arvosteluryhmässä 1 piste. Palkintotuomarien on vaadittava, sitten kun ratsastaja on lopettanut ratsastuksensa, nähdäkseen ja arvosteltavakseen mahdollisesti unohdetut (esittämättä jääneet) liikkeet.

Liikkeitä, jotka eivät sisälly palkintoratsastuksesta säädettyihin vaatimuksiin, ei arvostella.

Sijoituksen määrääminen.

Kukin palkintotuomari järjestää kilpailijat siten, että se, joka on saanut korkeimman pistemäärän, saa järjestysnumeron 1, sitä seuraava järjestysnumeron 2 j.n.e. Pistemäärien tasan sattuessa on palkintotuomarin määrättävä sijoittumisjärjestys.

Ratsastaja, jonka useimmat palkintotuomarit ovat asettaneet ensisijalle, pidetään voittajana, sitä seuraava on N:o 2 j. n. e. (Jos tässä yhteydessä on kysymys esim. toisen palkinnon saamisesta oikeuttavat sijoittumisnumerot 2. 2. 3. palkinnon saantiin ennen numeroita 2. 3. 3. samoin kuin sijoittumisnumerot. 1 2. 3. palkinnon saantiin ennen numeroita 2. 2. 3.). Ellei kukaan kilpailijoista saavuta palkintotuomarien enemmistöä, saadaan tulos laskemalla yhteen palkintotuomarien sijoittautumisnumerot, jolloin alimman summan saanut tulee voittajaksi, sitä seuraava on N:o 2 j. n. e. Jos palkintotuomarien sijoittumisnumeroiden summat ovat yhtäsuuret, ratkaisee palkintolautakunnan puheenjohtaja sijoittumisjärjestyksen.

Ollakseen oikeutettu palkinnon saantiin (hyväksytty) vaaditaan ratsastajalta, ettei palkintotuomarien enemmistö ole arvostellut mitään arvosteluryhmää numerolla 0 tahi ettei kaikkien palkintotuomarien pistemäärien summa ole pienempi kuin 5 pistettä missään arvosteluryhmässä tahi ettei enemmistö katso, ettei ratsastaja kykene suorittamaan joitakin vaatimuksiin kuuluvia liikkeitä.

Esteratsastus.

20 §.

Erikoismääräyksiä.

Esteet on yleensä rakennettava niin, että ne näyttävät tukevilta, mutta kuitenkin niin, että sopiva osa niistä voi pudota.

Jos kosketus arvostellaan, tulee esteen ylimmän osan olla niin valmistettu, että kevyellä kosketuksella osa siitä voi pudota (kosketusrima).

Pensasta tahi siihen verrattavaa esteen osaa ei lasketa kiinteäksi.

Yhdistetyksi kutsutaan estettä, jonka muodostaa kiinteä korkeuseste ja pituuseste (hauta).

Kerrottu este on sellainen, jossa hevoson täytyy ottaa useampia kuin yhden hypyn.

Palkintotuomareista valitsee asianomainen järjestö yhden puheenjohtajaksi.

Kilpailussa, jossa tyylin arvostelu tapahtuu, suorittaa sen palkintotuomarien puheenjohtaja yksinään tahi hänen siihen valitsemansa palkintotuomari.

Suitsitus: vapaa.

Arvosteluperusteet.

Virhe lasketaan jokaisessa esteessä:

Hevoson kieltäytyessä tahi poiketessa	1 kerta	2 virhettä
» » » »	2 kertaa	6 »
» » » »	3 »	

samassa esteessä tahi kilpailussa kokonaisuudessaan kilpailun keskeyttäminen

Satulasta suistuminen	10	virhettä
Kumoon ratsastus (Muita virheitä ei tällöin lasketa).....	6	»
Esteen pudottaminen etujaloilla	4	virhettä
» » takajaloilla	2	»
Etukavion jäädessä rajaviivan sisäpuolelle ..	4	»
Takakavion » » »	2	»
Kosketus (kosketusriman) etujaloilla	$\frac{1}{2}$	»
» » takajaloilla	$\frac{1}{2}$	»
Väärä tie	2	»
Radalta poistuminen		kilpailun keskeyttäminen.

Esteratsastuksessa maastossa seurataan maastoratsastuksen arvosteluperusteita (ei kuitenkaan aikamääräyksiä).

Korkeusesteratsastuksessa lasketaan jokaisesta onnistumattomasta yrityksestä 1 virhepiste.

Onnistumattomina yrityksinä pidetään:

1) Kahden minuutin pysäystä esteen edessä, sittenkun alkamismerkki on annettu.

2) kieltäytymistä, 1 virhepiste jokaisesta kieltäytymisestä.

3) esteen irrallisen osan putoamista.

4) kumoonratsastusta tahi satulasta suistumista.

Kolme virhepistettä esteen ollessa samalla korkeudella aiheuttaa kilpailun keskeyttämisen.

Ylläolevat määräykset koskevat *yhdistettyjä ja kerrottuja* esteitä kumpiakin erikseen.

Jokaisesta määrääjän yli menevästä sekunnista tahi sen osasta rangaistaan $\frac{1}{2}$ virhepisteellä. Lyhempää aikaa ei lasketa kilpailijan hyväksi.

Tyyllillä tarkoitetaan ratsastajan mukautuvaisuutta ja hevosen hallintaa sekä hevosen vauhtia ja liikkeitä sekä ennen ja jälkeen hypyn sekä itse hyppyssä samoin kuin esteiden välillä. Esteratsastuksessa, jossa tyyliä arvostellaan, rangaistaan vähemmän tyydyttävä tyyli 1—10 virhepisteellä.

Ratsastajan tulee seurata määrättyä rataa ja ovat esteet otettavat ennakolta säädettyssä järjestyksessä. Ellei hevosta palauteta sille paikalle, jossa virheellinen ratsastus alkoi, on ratsastajan lopetettava kilpailu.

Sijoituksen määrääminen.

Ratsastaja, jolla on vähimmän virhepisteitä, tulee voit-
tajaksi, sitä lähinnä seuraava N:o 2 j.n.e.

Virhepisteiden sattuessa tasan on erinäisiä palkintotuomarien ennen kilpailuja ilmoittamia esteitä (mahdollisesti kosketusrimalla varustettuja) otettava uudelleen, tahi määrää aika järjestyksen. Jos uudistetussa ratsastuksessa virhepisteet ovat samat, ratkaistaan järjestys arvalla.

Kilpailuohjelmassa on ilmoitettava mitä näistä arvostelutavoista kussakin kilpailussa tullaan käyttämään.

Uusintakilpailussa voidaan esteitä mahdollisesti suurentaa, ei kuitenkaan luokkaa varten vahvistettujen rajojen yli, eikä koskaan enempää kuin 15 cm korkeutta ja 50 cm pituutta. Edellämainitut arvosteluperusteet ovat tällöinkin voimassa.

Virhepisteiden tasan sattuessa esteratsastuksessa, jossa tyyliarvostelua käytetään, ei uusintakilpailua toimiteta, vaan ratkaisee tyyli sijoitusjärjestyksen; jos sekin on sama, ratkaisee arpa.

Korkeusesteratsastuksessa tulee korkeimman hypyn suorittanut ratsastaja voittajaksi. Jos kaksi tahi useampi ratsastaja saavuttaa saman korkeuden, otetaan hyppyjen aikana saadut virhepisteet huomioon. Jos virheidenkin summa on sama, ratkaisee arpa.

Jos esteratsastuksessa käytetään totalisaattoria ei arpomista toimiteta, vaan menetellään samalla tavalla kuin tasapääkilpailun sattuessa.

Maastoratsastus.

21 §.

Erikoismääräykset.

Sama ratsastaja ei saa ratsastaa useammalla kuin yhdellä hevosella.

Kilpailu suoritetaan yksitellen, ja esteet on otettava edeltäpäin määrättyssä järjestyksessä.

Suätsitus: vapaa.

Älin paino: 75 kg.

Esteiden tulee mikäli mahdollista olla luonnollisia ja kiinteitä.

Rata on selvästi viitotettava kaiteilla, lipuilla tai muilla merkeillä. Jokainen este, jonka ottaminen arvostellaan, on merkittävä kahdella erivärisellä lipulla ja otettava näiden lippujen välistä. Kiivettävät haudat ja kahlaamot merkitään ristiin asetetuilla lipuilla. Radan suuntaa ei ennen kilpailua ilmoiteta kilpailijoille eikä heillä ole oikeutta mennä radalle, jollei sitä heille näytetä.

Arvosteluperusteet.

Ratsastaja, joka käyttää ratsastukseen lyhimmän ajan, saa 0 pistettä ajasta. Jokaisesta määrääjän yli käytetystä sekunnista tai sen osasta rangaistaan $\frac{1}{10}$ virheellä.

Virheitä annetaan, jokaisessa lipuilla merkityssä esteessä:

hevosen kieltäytyessä tai radalta poiketessa	1	kerralta	2	virhettä
hevosen kieltäytyessä tai radalta poiketessa	2	»	6	»
hevosen kieltäytyessä tai radalta poiketessa	3	»	samassa esteessä	
tahi kilpailussa kokonaisuudessaan kilpailun keskeyttäminen satulasta suistumisesta	10	virhettä		
kumoon ratsastamisesta (muuta virheitä ei silloin oteta lukuun)	6	»		
esteen pudottamisesta etujaloilla	4	»		
» » takajaloilla	2	»		
etukavion jäädessä rajaviivan sisäpuolelle....	4	»		
takakavion » » »	2	»		
kosketus (kosketusriman) etujaloilla	$\frac{1}{2}$	»		
» » takajaloilla	$\frac{1}{4}$	»		
väärä tie	2	»		

Kieltäytymistä, radalta poikkeamista, satulasta suistumista ja kumoon ratsastamista ei lasketa virheeksi jos se sattuu esteiden välillä.

Sijoituksen määrääminen.

Ratsastaja, jolla on vähiten virhepisteitä tulee voittajaksi, seuraava on N:o 2 j.n.e. Virhepisteiden tasan sattuessa ratkaisee aika järjestyksen, jos sekin on sama, toimitetaan arpominen.

D. Hevosten kelpoittaminen ratsastuskilpailuihin.

22 §.

Hevosten kelpoisuusehdot ratsastuskilpailuihin määrää Suomen Ratsastusliiton johtokunta vuosittain.

E. Käsitteiden selityksiä ja johtosääntö kilpailunjohtajalle ja tuomareille.

23 §.

1) Palkintotuomareiksi on valittava vain tunnustetusti asiantuntevia henkilöitä, jotka ovat harjaantuneet arvostelemaan esitettäviä suorituksia ja ominaisuuksia. Palkintotuomarien tulee, mikäli mahdollista, olla henkilöitä, jotka itse ovat ottaneet osaa samallaisiin kilpailuihin. Palkintotuomarin ominaisuuksiin kuuluu: rauhallisuus, kypsyyt arvostelukyky, puolueettomuus ja asiallisuus, varmat mielipiteet, riippumattomuus neuvonantajista ja yleisön tahi sanomalehdistön lausunnoista, tunnollisuus ja sitkeys pitempäänkin kestävässä kilpailuissa. Palkintotuomarien on arvosteltava vain sitä mitä heille esitetään, välittämättä siitä, mitä he muuten tietävät tahi ovat saaneet tietoonsa kilpailun osanottajista.

Palkintotuomareilla ei ole oikeutta ominpäinsä poiketa säädetyistä arvosteluperusteista eikä palkintojen jaossa menettellä toisin kuin kilpailijain sijoittuminen määrää. Palkintotuomareilla on kuitenkin oikeus yksimielisen päätöksen perusteella kieltäytyä antamasta kunniapalkintoa, elleivät esitetyt ominaisuudet tahi suoritukset vastaa minimivaatimuksia.

Palkintotuomareita täytyy aina olla pariton luku, ja mikäli mahdollista tulee heitä olla kolme. Jos arvostelu koskee

vain yhtä suoritusta tahi havaintoa (estettä, aikaa), suorittaa tehtävän yksi ainoa palkintotuomari.

Sallittua on käyttää palkintotuomarien apulaisia arvostelupöytäkirjan laatimisessa. Nämät ovat kuitenkin velvollisia pitämään salassa palkintotuomarien lausunnot.

Palkintotuomaria tahi palkintotuomarin apulaista saa kilpailun kestäessä vaihtaa ainoastaan pakottavien syiden sattuessa ja silloinkin vain kilpailujen johdon antaessa siihen suostumuksensa.

Palkintotuomari ei saa tehtäväänsä hoitaa, jos kilpailuun ottaa osaa hevonen, jonka omistaja tahi kasvattaja hän on, taikka jonka kehittämisessä hän on ollut osallisena, tahi jos ratsastajien joukossa on joku hänen läheinen sukulaisensa taikka jos — kun on kysymyksessä ratsastuskoulun johtaja tahi opettaja — kilpailuun ottaa osaa joku hänen oppilaistaan.

Jokaiselle palkintotuomarille tulee osakseen yksi tahi useampi *este* ja siihen kuuluva *alue*, esim. edellisestä esteestä (tahi lähtölipuista) omaan esteeseen (tahi maalilippuihin).

Ellei palkintotuomari, jolle on annettu useampia esteitä, voi valvoa jotakin estettä niin tarkoin, että hän kaikissa oloissa voisi antaa täysin sitovan lausunnon, on kyseellisen esteen luo asetettava palkintotuomarin apulainen, jonka lausunto epäiltävissä tapauksissa on ratkaiseva.

Tuomarin on ennen kilpailun alkamista otettava selko siitä, mikä osa esteestä on otettava. Esim. rautatieveräjillä ei johteita tahi aita veräjän molemmilla puolilla saa ottaa vaikka ne olisivatkin korkeammat kuin veräjä. Tämä lasketaan vääräksi tieksi.

Jos ratsastajan on otettava sama este useampaan kertaan kutsutaan estettä ensimmäisellä kerralla esim. N:o 3, toisella kerralla N:o 3a j.n.e.

2) Kukin palkintotuomari saa *pöytäkirjalehtiön*.

Jos ratsastaja suoriutuu esteestä *ilman virhettä*, merkitään ainoastaan luokka, esteen numero, hevosen ohjelma-numero sekä palkintotuomarin nimikirjoitus tahi nimikirjaimet.

Virheestä merkitään selvästi pystysuora viiva siihen sarakkeeseen, johon virhe kuuluu.

Joka kerta kun este otetaan tehdään uusi pöytäkirja. Yksinkertaisista esteistä saa siis olla vain yksi viiva kussakin sarakkeessa, yhdistetyistä esteistä useampia, mutta tulee niiden tällöin olla toistensa alla. Pyyhkimisiä ei saa tehdä. Kaikki yhteenlaskut toinnittaa sihteeristö.

3) *Yksinkertainen este on sellainen*, että hevonen tarvitsee siinä tehdä vain yhden hypyn, joko korkeusesteen tahi pituusesteen yli. (Yhdistetyistä ja kerrotuista esteistä kats. 14§.)

4) *Pudottamisella* tarkoitetaan sitä, että joko este kokonaisuudessaan tahi osa siitä putoaa, niin että se täytyy nostaa (ei työntää) paikoilleen alkuperäiseen asentoonsa. Jos siis este on päässyt toisesta kannattimestaan ja jäänyt toisesta riippumaan, lasketaan se pudottamiseksi.

Kun sekä *etu- että takajalat* ovat koskettaneet esteen pudonnutta osaa lasketaan virhe vain etujaloille.

Jos ratsastaja hypyssä vastoin tahtoaan *omilla* jaloillaan pudottaa esteen ilman että hevosen etujalat ovat siihen koskeneet, lasketaan virhe takajaloille; muussa tapauksessa etujaloille.

Pudottamiseksi lasketaan vain, jos esteen *ylin osa* putoaa. Siis ei esim. jos paripuomista alempi puomi putoaa, mutta ylempi jää paikoilleen.

Kaksoispuomit j.m.s. jotka on otettava yhdellä hypyllä, on yksinkertainen este. Jos esim. ensimmäinen puomi putoaa etujaloilla ja toinen takajaloilla, lasketaan virhe vain etujaloille. Jos hevonen etujaloillaan koskettaa ensimmäistä puomia ilman että se putoaa ja takajaloillaan pudottaa toisen puomin lasketaan virhe vain takajaloille.

5) *Koskettamista* arvostellaan vain silloin kun kosketusrimaa käytetään. Virhe kosketuksesta lasketaan, kun merkikirima putoaa, mutta este muutoin jää paikoilleen.

Soveltuvilta osiltaan kts. 4 kohtaa.

6) *Haudan* rajaviivat ovat selvästi merkittävät mieluummin vedellä täyttämällä, muutoin nauhalla tahi nuoralla, joka asetetaan niin, ettei hevosta rangaista, jos sen tekemä hyppy on ollut tarkoituksenmukainen; haudan ulomman reunan päätekohdat merkitään esim. lipuilla, jotta palkintotuomari tarkoin voi arvostella onko hauta koko leveydeltään tullut otetuksi.

Virhe lasketaan jos *kavron osakin* on käynyt rajaviivaan tahi sen sisäpuolelle. Jos hevonen hyppää hautaan laske- taan virhe etujaloille koskettakoonpa jalat haudan etu- tahi takaosaa.

Jos rajaviiva on haudan sekä hyppäys- että alastulo- reunalla, lasketaan virhe haudan molemmista reunoista.

Jos hevonen astuu merkkiviivan sisäpuolelle sekä *etu-* että *takajaloillaan* lasketaan virhe vain etujaloille.

Jos *alkupuomia* käytetään on este yhdistetty (kts. 14 kohta).

7) Satulasta suistuessa (ratsastaja joutuu erilleen hevo- sestaan sen kaatumatta) lasketaan virhe myöskin mahdol- lisesta pudottamisesta j.n.e.

Satulasta suistuessa kerrotun esteen keskellä ei esteen edel- listä osaa tarvitse uudelleen ottaa.

8) Kumoon ratsastaessa (hevonen kaatuu) ei virhettä lasketa mahdollisesti sattuneesta kosketuksesta tahi pudot- tamisesta eikä satulasta suistumisesta merkkiviivojen sisä- puolella esteen sillä osalla, jolla kumoon ratsastus tapahtui.

Kerrotussa esteessä ei esteen alkuosaa tarvitse uudelleen ottaa.

9) *Kieltäytymisellä* tarkoitetaan sitä, että hevonen py- sähtyy, peräytyy, poikkeaa sivuun tahi tekee voltin noin parin hevosmitan päässä esteestä, mikä on otettava. Vol- tilla tarkoitetaan sellaista käännöstä, jolla edellinen tie on ristetty. Jos hevonen tekee voltteja heti kieltäytymisen perästä, lasketaan vain yksi kieltäytyminen.

Ensimmäisestä kieltäytymisestä vedetään viiva asian- omaiseen sarakkeeseen, samoin toisestakin. Kolmannesta kieltäytymisestä vedetään viiva kolmanteen kieltäytymis- sarekkeeseen.

Jos hevonen tahi ratsastaja *kieltäytyessä* pudottaa es- teen, ei kilpailua saa jatkaa ennen kuin este on pantu uudel- leen kuntoon. (Ei koske esteratsastusta maastossa).

Virhe lasketaan kieltäytymisestä, mutta ei esteen pudot- tamisesta. Palkintotuomarien puheenjohtaja vähentää sen ajan, joka menee esteen saattamisessa sen alkuperäiseen kuntoon; siihen tarvitaan tavallisesti henkilö, jolla on ajan- ottokello.

Jos ratsastaja *tahallaan* pudottaa esteen niin hylätään hänen ratsastuksensa. Merkintä siitä tehdään pöytäkirjaan.

10) *Esteiden välillä* ei virhettä lasketa satulasta suistumisesta eikä kumoon ratsastamisesta ellei se ole johtunut kosketuksesta tahi muusta sellaisesta esteestä, mikä asianomaisen palkintotuomarin on ratkaistava ja mahdollisesti raapaistava.

Esteratsastuksessa maastossa ei virhettä lasketa esteiden välillä.

11) *Väärällä tiellä* tarkoitetaan sitä, että ratsastaja ottaa esteet väärässä järjestyksessä tahi ottaa esteen sivuuttamatta ensin pystytettyjä lippuja oikealta puolelta määrättyssä järjestyksessä. Hevonen on palautettava sille paikalle, jossa väärin ratsastaminen alkoi, muussa tapauksessa se tulee hylätyksi.

Väärällä tiellä ratsastamisesta jätetään palkintotuomarien puheenjohtajalle ylimääräinen pöytäkirja; siis kaksi pöytäkirjaa. Se palkintotuomari, jonka este ratsastajan *olisi ollut* otettava, vetää viivan kieltäytymissarekkeeseen merkiten »Väärä tie». Jos puheenjohtaja katsoo väärää tietä ajettun eikä asianomainen palkintotuomari ole pöytäkirjaa lähettänyt, antaa sen puheenjohtaja itse.

Hevonen on vietävä sille paikalle, jossa väärällä tiellä ratsastaminen alkoi, jotta se ei tulisi hylätyksi.

12) *Radalta poistumisella* tarkoitetaan:

aidatulla radalla heti kun ratsastaja on joutunut aitauksen ulkopuolelle;

avoimella radalla kun ylituomari selittää ratsastajan olevan radan ulkopuolella.

13) Kun ratsastaja *keskeyttää*, kirjoittaa se tuomari, jonka alueella keskeyttäminen tapahtuu, pöytäkirjaansa: *keskeytti*. Seuraavan esteen kohdalla oleva palkintotuomari ei jätä pöytäkirjaa tästä ratsastajasta.

14) *Yhdistetyksi* sanotaan estettä, jossa on kiinteä korkeuseste ja pituuseste (hauta) esim. kaksoispuomi haudassa, aita ja oja.

Kerrotuksi sanotaan estettä, jossa hevosen on tehtävä sueampia kuin yksi hyppy, esim. pengeri, rautatien veräjät.

Yhdistetyissä ja kerrotuissa esteissä lasketaan virhe kus-

*takin osasta erikseen kuten yksinkertaisessa esteessä ja arvos-
tellaan yksinkertaisia esteitä koskevain määräysten mukaan.*

Yhdistetyistä ja kerrotuista esteistä tehdään vain yksi pöytäkirja kultakin kerralta kun ne otetaan.

Jos hevonen kieltäytyy esim. ensimmäisessä kahdesta rautatieveräjästä, vedetään viiva ensimmäiseen kieltäytymissarekkeeseen. Jos se kieltäytyy myöskin toisessa veräjässä, vedetään jälleen viiva ensimmäiseen kieltäytymissarekkeeseen, mutta tällä kertaa edellisen alapuolelle. Kilpailijan ei tällöin tarvitse uudelleen ottaa ensimmäistä veräjää. (Kts. 7 ja 8 kohtaa). Jos hän sen tekee, lasketaan siinä mahdollisesti sattuvat virheet.

15) Jos *erimielisyyttä* syntyy siitä miten virhe on arvos-
teltava, on palkintotuomarin ennen kuin hän lähettää pöytä-
kirjansa, koetettava lähetin välityksellä saada kilpailun-
johtaja kutsutuksi paikalle. Jos tämä olisi estetty sinne
saapumasta, tehdään asiasta lyhyt selostus pöytäkirjaan,
joka sen jälkeen vasta lähetetään.

16) Kun esteessä (tahi ajan suhteen) virhe sattuu *näy-
tetään numeroa*, joka osottaa kuinka monta virhettä hevonen
kyseellisessä esteessä (tahi ajan suhteen) on tehnyt. Nume-
roa näytetään kaikille suunnille. Jos virheitä on useita, näy-
tetään kahta tahi useampaa numeroa samalla kertaa, esim.
10 virheestä numeroita 6 ja 4. Lähetti on opetettava kil-
pailijan esteen otettua aina kysymään onko numeroa näy-
tettävä.

17) Satulassa istuva ratsastaja *ei saa kilpailun kestäessä
käyttää apua*.

18) Tuomari ei saa kilpailun kestäessä *antaa tietoja* kil-
pailusta kilpailijoille eikä yleisölle, ei myöskään antaa neu-
voja ja ohjeita kilpailuun osallistuville.

19) *Lähetit opetetaan:*

ratsastajan ottaessa edellisen esteen asettumaan

asentoon ja pysymään siinä kunnes oma este on tullut
otetuksi, ja määräyksen saatuaan nopeasti panemaan kun-
toon pudonneen tahi kaatuneen esteen,

tahi asettamaan paikoilleen siirtyneen esteen niin että
se jälleen

on alkuperäisessä kunnossaan;

(jokaisen hypyn jälkeen) tasottamaan esteen molemmin puolin,

panemaan työkalut ja varaosat sellaiselle paikalle, etteivät ne säikytä

tahi kieltäytyessä vahingoita hevosta; haravain piikit maata vasten.

20) Palkintotuomarin on *pyydetävä ohjeita* pöytäkirjojen lähettämisestä sekä menettelystä pitemmän viivytyksen sattuessa esteen kuntoon panossa, esim. punanen varjostin t.m.s. on pystytettävä esteen kuntoon panoajaksi.

F. Totalisaattorin avulla tapahtuva vedonlyönti ratsastuskilpailuissa.

24 §.

Totalisaattorin avulla tapahtuva vedonlyönti Valtioneuvoston marraskuun 9 p:nä 1927 vahvistaman asetuksen mukaan voi ratsastuskilpailuissa tapahtua vain esteratsastuksessa, ei kuitenkaan korkeushyppy- ja maastoesteratsastuskilpailuissa.

IV. Ohjesääntö hevosten rekisteröimisestä.

joilla ajetaan ottaa osaa ratsastuskilpailuihin Suomessa tahi merkityttää Suomen täysveri-siitoskirjaan.

1 §.

Voidakseen ottaa osaa julkisiin ratsastuskilpailuihin täytyy hevosen olla rekisteröity tämän ohjesäännön määräysten mukaisesti (Kts. II. 23 §).

Voidakseen tulla siitostammana tahi siitosoriina merkitäksi Suomen täysveri-siitoskirjaan täytyy hevosen olla rekisteröity täysverisenä Suomen Ratsastusliiton luetteloon.

2 §.

Kotimainen hevonen on se, joka

I. on syntynyt Suomessa ja kesäkuun 1 päivään seuraavana vuonna ollut maassa, tahi

II. on syntynyt emän ollessa lähetettynä ulkomaille astutettavaksi, mutta emän mukana (tahi, jos emä on ulkomaille kuollut, yksinään) palautettu Suomeen ennen syntymävuoden loppua ja ollut sitten maassa seuraavan vuoden kesäkuun 1 päivään; sellainen hevonen katsotaan Suomessa syntyneeksi.

III. on syntymävuotenaan tuotu emän mukana Suomeen ja ollut täällä seuraavan vuoden kesäkuun 1 päivään, jos emä

a) saman ajan on ollut maassa tahi mahdollisesti ennen sanottua päivää on täällä kuollut;

b) ennen sanottua päivää on viety ulkomaille astutettavaksi ja jälleen tuotu maahan ennen sen vuoden loppua tahi kuollut ulkomaille.

3 §.

Luetteloa pidetään

I. *Kotimaisista hevosista* (Kats. II. 24 §)

a) täysverisistä,

b) puoliverisistä,

c) muista kotimaisista hevosista.

II. *Maahan tuoduista hevosista* (Kts. II. 24 §).

a) täysverisistä,

b) puoliverisistä,

c) muista maahan tuoduista hevosista.

4 §.

Voidakseen tulla merkityksi johonkin 3 §:ssä mainituista luetteloista on hevosien polveutumisesta ja identiteetistä esitettävä täydelliset todistukset.

Sellaisiksi hyväksytään:

I. *kotimaisista hevosista*, asianmukaisesti vahvistettu astutuslippu ja syntymätodistus, jos ne ovat kotimaisia 2 §:n I ja II kohdan mukaan. Jos ne ovat kotimaisia 2 § III kohdan mukaan ovat voimassa alempana II kohdassa maahan tuoduista hevosista annetut määräykset, jonka lisäksi vaaditaan eläinlääkärin antama todistus siitä, että hevonen syntymävuotenaan on tuotu maahan. Todistusaineistosta tulee näkyä luetteloon tarjottavista hevosista

I a. että emä on merkitty Suomen Ratsastusliiton täysveriluetteloon (I a tahi II a) ja että isä on asianomaisen maan julkiseen täysveriluetteloon (siitoskirjaan) merkitty ori.

I b. että hevosen sukutaulussa todistettavasti on ainakin yksi puoliveriori.

Ellei todistusaineistosta ilmene, että hevonen ylläolevan mukaisesti on merkittävä I a tahi b luetteloon, viedään se luetteloon I c.

II. maahan tuoduista hevosista ainoastaan asianomaisen maan Suomen Ratsastusliittoa vastaavan järjestön antama viralilnen vakuuskirja. Vakuuskirjasta tulee luetteloon tarjotuista hevosista näkyä:

II a. että hevonen on merkitty asianomaisen maan julkiseen täysveriluetteloon (siitoskirjaan).

II b. että hevosen sukutaulussa esiintyy todistettavasti ainakin yksi puoliveriori. Ellei vakuuskirjasta näy, että hevonen ylläolevan mukaisesti on merkittävä luetteloon II a tahi b viedään se luetteloon II c.

Luokitus, jonka hevonen kerran tämän §:n mukaan on saanut, on ainaisesti voimassa.

5 §.

Hakemus luettelo on merkitsemisestä, laadittuna erikoiselle kaavakkeelle, (kts. Liitettä) osotetaan Suomen Ratsastusliiton sihteerille ja lähetetään, jos hevonen tulee ottamaan osaa kilpailuun, niin ajoissa, että se joutuu hänen käsiinsä viimeistään 48 tuntia ennen klo 12 sinä päivänä, jolloin hevonen ensimmäistä kertaa kilpailee Suomessa.

Voidakseen tulla hyväksytyksi on jos mahdollista hakemuskavakkeen kaikki sarakkeet täytettävä ja hakemuksen oheen liitettävä 4 §:ssä mainittu todistusaineisto sekä 6 §:n määräämä luettelomaksu.

Vakuuskirjassa on oleva eläinlääkärin todistus hevosen iästä.

Hakemuspaperit jäävät johtokunnalle, mutta jäljennöksen tai otteen niistä voi pyynnöstä herran saada n.s. kaksoiskappaleena.

Luetteloihin merkityistä hevosista julkaistaan tiedot Suomen Ratsastusliiton tiedonannoissa (kalenterissa).

Suomen Ratsastusliiton luetteloon otetun hevosen maasta viennin suhteen ovat voimassa seuraavat määräykset:

- a) *kotimaisista hevosista*, että alkuperäisen vakuuskirjan antaa luettelolautakunta sekä että jäljennös siitä säilytetään Suomen Ratsastusliiton hallussa.
- b) *maahan tuoduista hevosista*, että alkuperäinen vakuuskirja, rekisteritoimikunnan merkinnöllä varustettuna, seuraa hevosen mukana, sekä että jäljennös siitä säilytetään Suomen Ratsastusliiton hallussa.

6 §.

Luettelomaksu:

- a) valtion omistamista oriista ja valtion upseereille luovuttamista palvelushevosista sekä varsoista, jos hakemus luetteloon merkitsemisestä on syntymävuonna ennen lokakuun 1 päivää jätetty, ei luettelomaksua kan-
- neta;
- b) kotimaisista ja kotimaan kantakirjaan merkityistä hevosista suoritetaan luettelomaksua Smk. 100: —;
- b) muista hevosista Smk. 250: —.

7 §.

Suomen Ratsastusliiton luetteloon merkittyjen hevosten omistajat ovat velvollisia Suomen Ratsastusliiton sihteerille lähettämään ilmoituksen:

- a) myynnistä ja ostosta,
- b) oriina luetteloon merkityn hevosen kuohitsemisesta,
- c) luetteloon merkityn hevosen kuolemasta.

8 §.

Tämän ohjesäännön 2 §:n määräykset huomioon ottaen on Suomen Ratsastusliiton sihteerille lähetettävä ilmoitus seuraavista seikoista:

- a) kun Suomessa syntynyt varsa syntymävuotenaan tahi ennen seuraavan vuoden kesäkuun 1 päivää on viety maasta, ilmoitetaan aika koska se tapahtui,

b) jos emän mukana edellisenä vuonna maasta viety varsa kesäkuun 1 päivänä emänsä kanssa on maassa, tahi jos emä on kuollut, on se ilmoitettava,

c) jos tamma, joka varsoineen on maahan tuotu, ennen kesäkuun 1 päivää varsan syntymisen jälkeisenä vuonna, viedään ulkomaille astutettavaksi, ilmoitetaan sekä se aika, jolloin vienti tapahtui, että myöskin koska tamma tuotiin takasin, sekä jos emä mahdollisesti kuolee ulkomailla, aika milloin kuolema sattui, samoin kuin jos varsa mahdollisesti tuodaan maahan ilman emää.

9 §.

Hevosten luetteloon ottamisen suorittaa ja sen yhteydessä olevat asiat käsittelee *luettelolautakunta*, jonka muodostavat puheenjohtaja ja kaksi jäsentä sekä yksi varajäsen, jotka kaikki Suomen Ratsastusliiton johtokunta valitsee.

10 §.

Erinäisissä tapauksissa voidaan Suomen Ratsastusliittoa vastaavan ulkomaisen järjestön luetteloon merkityn hevosen, ilman että se täällä merkitään luetteloon, sallia ottaa osaa kilpailuihin. Jos sellainen hevonen siirtyy suomalaisen omistukseen, on se kuitenkin merkittävä luetteloon Suomessa päästäkseen täällä ottamaan osaa kilpailuihin tahi käytettäväksi siitostarkoituksiin.

Kaavake, jonka mukaan luetteloon ottamista koskevan ohjesäännön 5 § mukainen hakemus on tehtävä:

H a k e m u s.

Pyydän allamainitun, omistamani hevosen Suomen Ratsastusliiton luetteloon merkittäväksi:

Hevosen nimi
 » sukupuoli
 » väri ja merkit
 » polveutuminen, isä, emä j.n.e.

Hevosen syntymäpaikka ja aika
 Entisen omistajan nimi ja osoite

Kasvattajan nimi ja osote (kotimaisesta hevosesta)

Päivä, jolloin hevonen ostettiin

» » » tuotiin maahan

Ilmoitus siitä onko hevonen merkitty johonkin julkiseen
siitoskirjaan tahi täysveriluetteloon.....

Vakuuskirja (syntymätodistus astutuslippu) sekä luettelo-
maksu Smk. seuraa mukana.

(Päiväys)

(Allekirjoitus)

Lomakkeita saadaan pyydettäessä Suomen Ratsastus-
liiton sihteeriltä.

